

gemeente
Zoetermeer

Nota Heffingen 2009

Nota heffingen 2009

Zoetermeer, februari 2009
Tom Lubbe
Irma Hollemans

Vormgeving omslag: Cees Koppenol

Samenvatting

Er zijn verschillende redenen om deze nota heffingen te schrijven. Er is veel politieke aandacht voor de hoogte van tarieven en belastingen. Het rijk, de gemeenteraad en belangenverenigingen schenken veel aandacht hieraan. In verhouding tot de rijksbelastingen als de loon- en inkomstenbelasting en de BTW, zijn de gemeentelijke belastingen gering in omvang. Toch houden de gemeentelijke leges en heffingen de gemoederen (zeker in Zoetermeer) altijd bezig. Uit onderzoek van het COELO¹, in opdracht van de VNG, is aangegeven dat de gemeentelijke woonlasten 14% van de gemiddelde bijkomende woonlasten, naast de hypotheekkosten, bedragen. Steeds duidelijker komt naar voren dat transparantie in de tarieven van groot belang is, zodat burgers en bestuur weten waar ze aan toe zijn en vergelijking met andere gemeenten beter mogelijk wordt. Daarnaast is in de financiële verordening van Zoetermeer opgenomen dat de nota heffingen om de vier jaar wordt geactualiseerd. De vorige nota dateert van 2004.

Het doel van deze nota is het vastleggen van de uitgangspunten (kaders) voor het heffen van belastingen en het tarievenbeleid. Deze kaders worden jaarlijks gehanteerd in de paragraaf lokale heffingen in de programmabegroting en bij de jaarlijkse vaststelling van de tarieven in de belastingverordeningen door de raad.

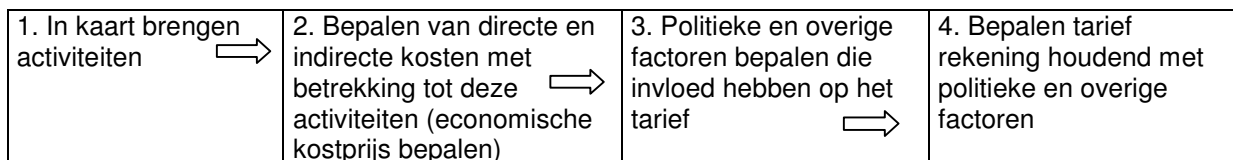
De kaders omvatten de volgende onderwerpen:

1. de samenstelling van het pakket aan gemeentelijke belastingen en heffingen;
2. de uitgangspunten voor de belastingheffing en heffing van rechten/leges en de randvoorwaarden en ontwikkelingen waarmee rekening moet worden gehouden;
3. een uniforme methode van berekening van tarieven.

Ad 1. De samenstelling van het pakket aan gemeentelijke belastingen wordt bij deze kadernota niet gewijzigd ten opzichte van de vorige nota heffingen.

Ad 2. De uitgangspunten voor de belastingen zijn in deze nota niet gewijzigd. Het eerste uitgangspunt dat wordt gehanteerd is die dat de gebruiker betaalt. De gemeenteraad is vrij om de hoogte van het tarief vast te stellen met een kostenonderbouwing als basis, waarbij het Rijk een aantal grenzen heeft gesteld (waaronder een maximale kostendekkendheid van 100%). De tarieven worden jaarlijks vastgesteld en de kostendekkendheid zal jaarlijks worden berekend. Daarbij wordt de plek op de woonlasten barometer goed in de gaten gehouden. Tenslotte is het van belang transparante tarieven te heffen. Hierop wordt hieronder ingegaan.

Ad 3. In deze nota wordt een nieuw model voor kostentoe rekening voor leges en heffingen geïntroduceerd en toegelicht. Het doel hiervan is tot transparante opbouw van de tarieven te komen. Voor burger en bestuur wordt daarmee de hoogte van ieder tarief inzichtelijk. Hiervoor is in Zoetermeer een model ontwikkeld. Het uitgangspunt van dit model zijn de activiteiten die de gemeente doet in het kader van publiekrechtelijke producten / diensten. Aan deze activiteiten zijn (directe en indirecte) kosten verbonden. Door dit in beeld te brengen, ontstaat een economische kostprijs. Vervolgens wordt de politieke afweging gemaakt om deze economische kostprijs wel of niet volledig door te berekenen (in bepaalde gevallen heeft de gemeente hierin overigens geen keuzevrijheid). Zo ontstaat inzicht in de hoogte van de tarieven. Schematisch ziet dit er als volgt uit:

Dit model verbetert het inzicht van de raad en helpt bij de besluitvorming over de hoogte van tarieven.

¹ COELO Woonlastenmonitor 2008, www.COELO.nl

Inhoudsopgave

Samenvatting	3
Inhoudsopgave	5
1 Inleiding	7
2 Uitgangspunten heffingen en belastingen.	9
2.1 <i>Samenstelling belastingen en rechten</i>	9
2.2 <i>Algemene uitgangspunten</i>	9
3 Laatste ontwikkelingen	13
3.1 <i>Inzicht in kosten en tarieven</i>	13
3.2 <i>Ontwikkelingen in specifieke regelgeving</i>	14
3.3 <i>Ontwikkelingen OZB</i>	15
4 Kostendekkendheid	17
4.1 <i>Voor welke tarieven is de kostendekkendheid berekend?</i>	17
4.2 <i>Methode kostentoe rekening en bepaling kostendekkendheid Zoetermeer</i>	17
4.3 <i>Welke kosten worden meegenomen bij de bepaling van het tarief?</i>	18
4.4 <i>Resultaten</i>	19
4.5 <i>Beslispunten</i>	19
5 Rioolheffing	21
6 Afvalstoffenheffing	25
7 Bouwleges	27
8 Lijkbezorgingsrechten	29
9 OZB	31
10 Overige belastingen en rechten, kwijtschelding	33
10.1 <i>Overige belastingen</i>	33
10.2 <i>Overige rechten</i>	34
10.3 <i>Kwijtschelding</i>	35
Conclusies en beslispunten	37

Bijlage A: Top tien rechten

Bijlage B: Model kostentoe rekening afvalstoffenheffing

Bijlage C: Verschillen kostentoe rekening afvalstoffenheffing en rioolheffing

1 Inleiding

In verhouding tot de rijksbelastingen als de loon- en inkomstenbelasting en de BTW, zijn de gemeentelijke belastingen gering in omvang. Toch houden de gemeentelijke leges en heffingen de gemeederen (zeker in Zoetermeer) altijd bezig. Uit onderzoek van het COELO², in opdracht van de VNG, is aangegeven dat de gemeentelijke woonlasten 14% van de gemiddelde bijkomende woonlasten, naast de hypotheekkosten, bedragen.

De hoogte van belastingen en daarbij ook de stijgingspercentages van belastingen zijn politiek een belangrijk item. Jaarlijks vindt er een vergelijking van de gemeentelijke woonlasten met andere gemeenten plaats. De Atlas van de lokale lasten, die jaarlijks door het COELO wordt uitgebracht, is hiervoor representatief. Het is daarom van belang inzichtelijk te maken hoe tarieven in tot stand zijn gekomen, waarbij duidelijk is welke politieke keuzes gemaakt zijn.

Ook de hoogte van tarieven die de gemeente vraagt voor verleende diensten en de onderbouwing van deze tarieven krijgen traditioneel van belangenverenigingen zoals de Vereniging Eigen Huis, veel aandacht. Het transparant onderbouwen van de kosten is belangrijk.

De regering is van opvatting dat de aanvrager van gemeentelijke dienstverlening duidelijk inzicht moet kunnen krijgen in de manier waarop de prijs van een af te nemen product wordt bepaald en heeft daartoe in het kader van het Project Vereenvoudiging Vergunningen een Handreiking kostentoe rekening leges en tarieven uitgebracht. Deze handreiking is gebruikt bij de bepaling van de toe te rekenen kosten.

Naast bovenstaande ontwikkelingen, zijn er veranderingen op het gebied van wetgeving zoals omgevingsvergunningen, verbreding rioolheffing en verbreding belastinggebied die worden toegelicht in de nota en mogelijk van invloed zijn op de gemeentelijke tarieven.

Kortom, genoeg redenen voor het opstellen van een nieuwe gemeentelijke Heffingennota. Daarnaast is in de financiële verordening van Zoetermeer opgenomen dat de heffingennota om de vier jaar geactualiseerd wordt. De vorige nota dateert van 2004. Deze nota is in 2004 besproken in de commissie, maar er heeft vervolgens geen finale besluitvorming over plaatsgevonden.

Doel van de nota is het vastleggen van de uitgangspunten (kaders) voor het heffen van belastingen en het tarievenbeleid. Deze kaders worden jaarlijks gehanteerd in de paragraaf lokale heffingen in de programmabegroting en bij de vaststelling van de tarieven in de belastingverordening, die jaarlijks in december wordt vastgesteld door de raad.

De kaders omvatten de volgende onderwerpen:

- De samenstelling van het pakket aan gemeentelijke belastingen en heffingen;
- De uitgangspunten voor de belastingheffing en heffing van rechten/leges en de randvoorwaarden en ontwikkelingen waarmee rekening moet worden gehouden;
- Een uniforme methode van berekening van tarieven.

De nota is als volgt opgebouwd. Na de inleiding wordt allereerst (hoofdstuk 2) ingegaan op de samenstelling van het pakket aan gemeentelijke belastingen en heffingen. Ook komen de belangrijkste uitgangspunten met betrekking tot de bepaling van de tarieven aan de orde. Vervolgens gaat hoofdstuk 3 in op ontwikkelingen in de nabije toekomst. Diverse nieuwe wetten en andere regelgeving vragen aandacht en hebben nu of binnenkort invloed op de tarieven.

In hoofdstuk 4 wordt een belangrijk uitgangspunt, namelijk de kostendekkendheid van de tarieven, nader uitgewerkt. Het model kostentoe rekening wordt gepresenteerd op basis waarvan binnen de gemeente Zoetermeer de kosten van dienstverlening worden bepaald ter ondersteuning van de politieke afweging bij het vaststellen van de tarieven. In de hoofdstukken 5 t/m 8 wordt dit model praktisch toegepast op een aantal heffingen. Per heffing wordt ingegaan op specifieke uitgangspunten en beslispunten. Naast tarieven voor geleverde diensten heft de gemeente belastingen. De meest in het oog springende is de onroerend zaakbelasting (OZB). Het kader voor deze belasting wordt geschetst in hoofdstuk 9. De overige belastingen en heffingen komen aan de orde in hoofdstuk 10. Het laatste hoofdstuk (11) bevat de belangrijkste conclusies en beslispunten.

² COELO Woonlastenmonitor 2008, www.COELO.nl

2 Uitgangspunten heffingen en belastingen.

In dit hoofdstuk wordt allereerst uiteengezet welke belastingen en tarieven gehanteerd worden binnen de gemeente Zoetermeer. Daarna wordt ingegaan op de belangrijkste algemene uitgangspunten voor Zoetermeer met betrekking tot die belastingen en tarieven.

2.1 Samenstelling belastingen en rechten

Gemeenten kunnen belastingen, rechten en leges heffen. In de wet staat aangegeven welke belastingen geheven mogen worden. Het is vervolgens aan de gemeente om te bepalen welke belastingen daadwerkelijk geheven worden. De gemeente Zoetermeer hanteert momenteel de volgende belastingen. In de hoofdstukken 9 en 10 wordt nader op de belastingen ingegaan.

x € 1.000

Belasting	Inkomsten 2006 (rekening)	Inkomsten 2007 (rekening)	Inkomsten 2008 (begroting)
OZB	25.066	26.239	27.630
Hondenbelasting	397	428	427
Precariobelasting	33	36	37
Parkeerbelasting	1.655	1.618	1.752
Toeristenbelasting	243	224	236

Daarnaast kunnen gemeenten op grond van de gemeentewet en een aantal specifieke wetten kosten in rekening brengen voor bepaalde publiekrechtelijke diensten.

De gemeente Zoetermeer heft onder andere de volgende rechten:

	Inkomsten 2008 (begroting) x € 1.000	Kostendekkendheid % 2008
Rioolheffing	2.098	37
Afvalstoffenheffing	13.462	92
Lijkbezorgingsrechten	476	94
Brandweerrechten	25	12
Marktgelden	158	86
<i>Leges</i>		
GBA / Burg stand	165	74
Bouwvergunningen	3.584	115
APV	43	21
Persoonsdocumenten	1.038	92
gebruiksvergunningen	58	34
Gehandicapten- parkeerkaart	56	49

2.2 Algemene uitgangspunten

Voor het bepalen van de hoogte en de samenstelling van de tarieven voor rechten worden de volgende algemene uitgangspunten gehanteerd.

1. Kostendekkendheid

Het eerste uitgangspunt dat wordt gehanteerd is die dat de gebruiker betaalt. De gemeenteraad is vrij om de hoogte van het tarief vast te stellen met een kostenonderbouwing als basis, waarbij het Rijk een aantal grenzen heeft gesteld.

In de Gemeentewet staat in artikel 229b, lid 1 dat “de tarieven (van rechten) zodanig (dienen te worden) vastgesteld dat de geraamde baten van de rechten niet uitgaan boven de geraamde lasten ter zake”. Kortom: de geraamde baten mogen niet boven de geraamde lasten uitkomen op het totaalniveau van de legesverordening. Een verschil tussen baten en lasten op een individueel legesproduct is dus toegestaan. Het gaat hier overigens om de lasten en baten op begrotingsbasis (voorcalculatorisch).

Deze regelgeving maakt het mogelijk om kruissubsidiëring toe te passen. Het feit dat de wetgeving aangeeft dat de tarieven voor het geheel aan legesproducten opgenomen in de legesverordening, gezamenlijk het geheel aan geraamde kosten voor deze legesproducten niet mogen overschrijden betekent dat er in principe geen rechtstreeks verband hoeft te bestaan tussen de hoogte van de geheven leges en de kosten van de dienstverlening voor een individuele legesdienst. Dit betekent dat er ruimte is om afnemers van bepaalde groepen producten te ontzien, of juist extra te laten betalen. Ook kan de opbrengst van een meer dan kostendekkend tarief gebruikt worden om een tarief vast te stellen dat minder dan kostendekkend is (bijvoorbeeld vanwege vastgestelde maximumtarieven door het Rijk). Hierbij geldt echter wel dat er een onderbouwing is, zodat duidelijk wordt waarom kruissubsidiëring wordt toegepast. Er moet zagezegd wel een rechtvaardiging voor deze kruissubsidiëring zijn.

Of gebruik gemaakt wordt van kruissubsidiëring is een beleidskeuze van de gemeente. Binnen de gemeente Zoetermeer wordt kruissubsidiëring niet bewust gehanteerd. De verschillende leges en heffingen zijn niet meer dan 100% kostendekkend. De enige uitzondering zijn de bouwleges. Deze zijn momenteel meer dan 100% kostendekkend. Dit heeft voornamelijk te maken met de grote woningbouwprojecten vanwege de uitbreiding van Zoetermeer (Oosterheem) en is van tijdelijke aard.

2. De nota heffingen behandelt alleen de publiekrechtelijke tarieven

In deze heffingennota wordt ingegaan op de publiekrechtelijke tarieven. Deze tarieven staan opgenomen in de belasting- en legesverordeningen van de gemeente.

3. Jaarlijks vaststellen van tarieven en kostendekkendheid

De hoogte van de tarieven en de kostendekkendheid van de tarieven wordt jaarlijks in december bij de legesverordening door de Raad vastgesteld. In hoofdstuk 4 van deze nota heffingen staat de methode beschreven die gehanteerd wordt voor het bepalen van de kosten en die inzicht geeft in de totstandkoming van de tarieven doordat beleidskeuzes zichtbaar worden vastgelegd.

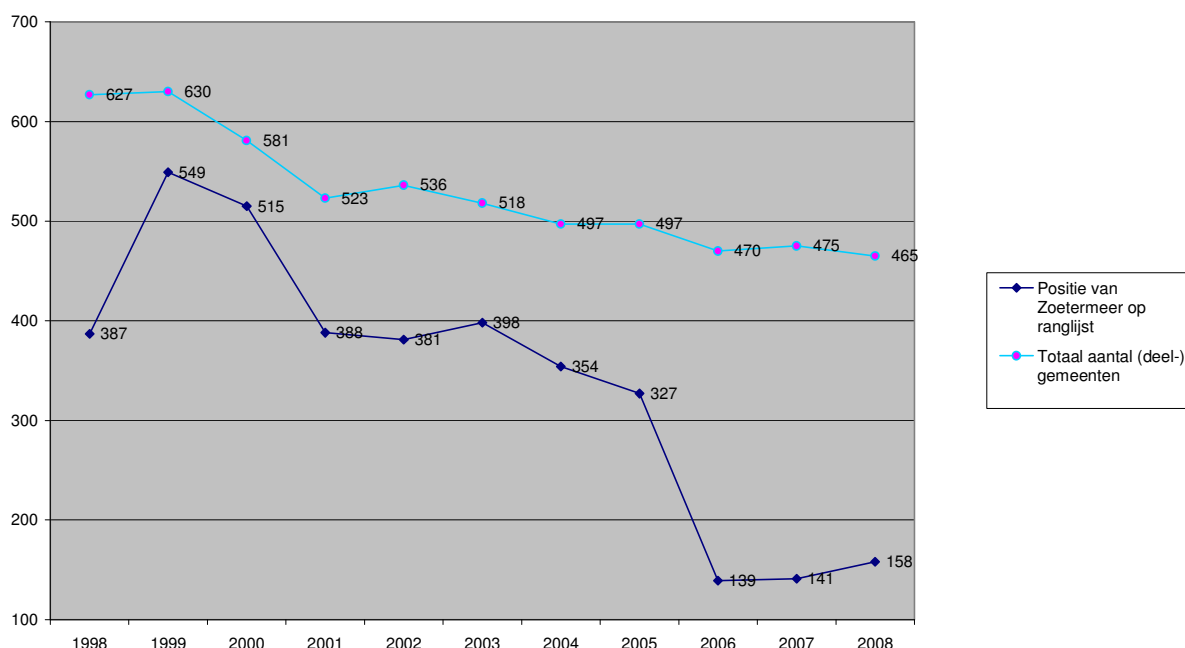
4. Plek op de woonlastenbarometer van Zoetermeer

Jaarlijks worden de woonlasten van de gemeenten met elkaar vergeleken door verschillende instanties. Zo zijn er lijstjes van het Algemeen Dagblad, de vereniging Eigen Huis en het COELO (Centrum voor Onderzoek van de Economie van de Lagere Overheden). Het laatste instituut presenteert jaarlijks de atlas lokale woonlasten, waarin de tarieven van alle gemeenten zijn opgenomen. Algemeen wordt de COELO-lijst als een betrouwbare standaard beschouwd voor de vergelijking van gemeenten.

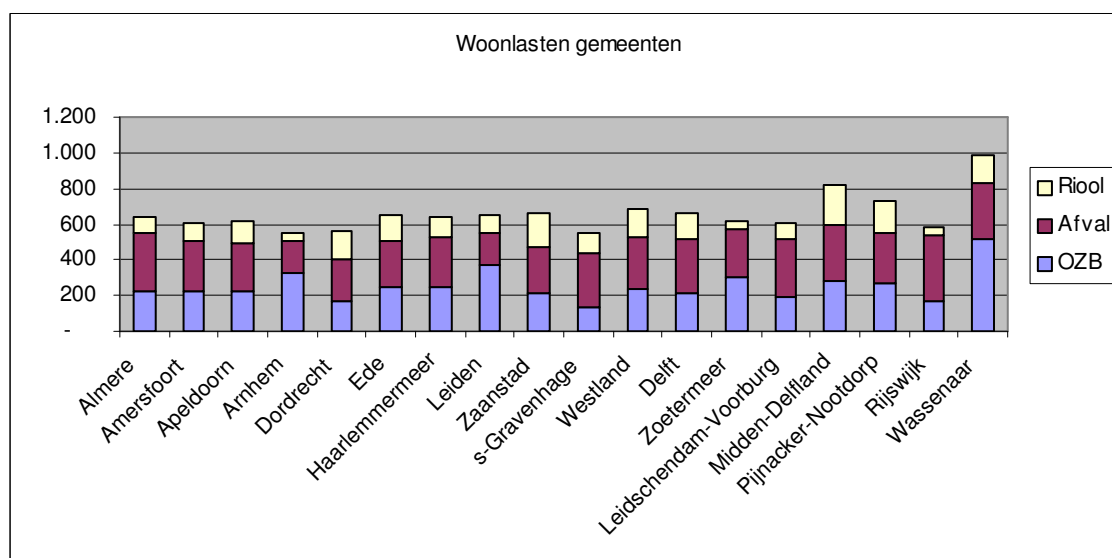
Als woonlasten worden in dit verband bedoeld de OZB voor een gemiddelde woning, de afvalstoffenheffing meerpersoonshuishoudens en de rioolheffing.

De gemeente Zoetermeer stond in 2008 op plaats 158 van de 465 (deel)gemeenten. Hierbij berekent de nummer 1 de minste woonlasten aan haar inwoners. In de grafiek op de volgende pagina is de ontwikkeling op de ranglijst van de afgelopen jaren zichtbaar:

ranglijst woonlasten 1998-2007

Wanneer de woonlasten van de gemeente Zoetermeer worden vergeleken met een aantal grote gemeenten en de haaglandgemeenten, doet Zoetermeer het tamelijk goed. Dit is zichtbaar in onderstaande staafdiagram. In deze diagram zijn de lasten voor de OZB-eigenaren, de rioolheffing en de afvalstoffenheffing opgenomen.

5. De huidige samenstelling van belastingen en rechten laten bestaan

Het huidige pakket van belastingen en heffingen is voorlopig voldoende voor de gemeente om haar taken uit te voeren. Het uitgangspunt zal dan ook zijn om het huidige pakket te handhaven en dus niet over te gaan tot het introduceren van nieuwe belastingen en heffingen of het laten vervallen van bestaande belastingen en heffingen. Naar aanleiding van de vorige nota heffingen is uitgebreid gediscussieerd over nieuwe belastingen. De conclusie was dat het redelijk is om voor het gebruik van gemeentelijke grond voor terrassen en uitstallingen te betalen (net zo als huur voor een gebouw) en daarvoor een precariobelasting in te voeren. Daarnaast is besloten geen reclamebelasting in te voeren. De reden hiervoor was om geen extra lasten bij het bedrijfsleven neer te leggen. Overigens wordt reclame aan lantaarnpalen en billboards op basis van een privaatrechtelijke overeenkomst tussen gemeente en ondernemers betaald (inkomsten hiervan bedragen bijna € 500.000).

3 Laatste ontwikkelingen

Dit hoofdstuk beschrijft een aantal algemene ontwikkelingen met betrekking tot de gemeentelijke heffingen en leges. Het geeft achtergrondinformatie die van belang is (of de komende jaren wordt) bij de bepaling van (de hoogte) van tarieven en belastingen. Het valt uiteen in drie thema's: inzicht in kosten en tarieven, ontwikkelingen met betrekking tot specifieke regelgeving en de ontwikkelingen met betrekking tot de OZB.

3.1 Inzicht in kosten en tarieven

De onderstaande ontwikkelingen geven het belang aan van goed en transparant onderbouwde tarieven van leges en heffingen. In hoofdstuk 4 wordt de manier waarop de gemeente Zoetermeer de tarieven berekent en onderbouwt uitgelegd.

Roep om transparantie en achtergronden

Het verbeteren van de transparantie van de tariefsopbouw van gemeentelijke leges en heffingen is een onderwerp dat gedurende de vier jaar na het verschijnen van de vorige Heffingennota steeds meer in de belangstelling is komen te staan. Regelmatig worden vanuit de gemeenteraad (technische) vragen over de tarieven gesteld en ook bij de individuele burgers leeft het onderwerp. Terugkerende vraag is steeds welke kostencomponenten nu eigenlijk ten grondslag liggen aan de prijzen die de gemeente voor haar dienstverlening in rekening brengt. Ook belangenverenigingen volgen de totstandkoming van tarieven voor dienstverlening met aandacht.

Een goed inzicht in de onderbouwing van kostentoerekening en vervolgens de vertaling daarvan in tariefopbouw is wenselijk. Daarmee worden ook de mogelijkheden van het verklaren van mogelijke verschillen in tarief met andere gemeenten beter.

Ontwikkeling handreiking kostentoerekening

Ook het kabinet is van mening dat aanvragers duidelijk inzicht moeten hebben in de manier waarop de prijs van een af te nemen product wordt bepaald. Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft om die reden in juli 2007 de "Handreiking kostentoerekening leges en tarieven" uitgebracht die overheidsorganen en zelfstandige bestuursorganen richtlijnen geeft voor het verbeteren van het inzicht van de betalende partij in de manier waarop de hoogte van legestarieven en heffingen wordt bepaald. Voor de voorliggende nota heffingen is gebruik gemaakt van deze handreiking.

Ontwikkeling eigen model gemeente Zoetermeer

De "handreiking kostentoerekening" bevat een theoretisch kader en een aantal algemene uitgangspunten die bij de kostentoerekening kunnen worden ingezet; het bevat geen "kant en klaar" voorgeschreven algemeen toepasbaar model. Op basis van onder meer deze handreiking is het tot nu toe gebruikte kostenmodel verder uitgewerkt om de opbouw van kosten op een meer transparante manier te onderbouwen. Het model kostentoerekening geeft inzicht in hoe de kosten worden vertaald in tarieven. De VNG geeft ook aan dat de "handreiking kostentoerekening" onvoldoende concrete handvatten geeft voor gemeenten om te komen tot inzichtelijke tarieven. De VNG is bezig een nadere uitwerking op de handreiking van het ministerie te maken. Hiervoor wordt de o.a. input van de gemeente Zoetermeer (deze nota en het gekozen model) gebruikt door de VNG.

Het model is in 2008 voor de meest significante leges en heffingen ingezet en staat nader toegelicht in hoofdstuk 4. Daarnaast zal na vaststelling van het model en deze nota heffingen in 2009 het model gebruikt worden voor zoveel mogelijk tarieven (publiekrechtelijk en privaatrechtelijk).

Model transparantie bouwgerelateerde leges

In oktober 2004 is door de VNG het "Model transparantie bouwgerelateerde leges" gepubliceerd. In 2002 heeft het toenmalige kabinet zich op het standpunt gesteld dat meer transparantie en uniformiteit in de bouwgerelateerde legesheffing gewenst is. Met het model wordt beoogd meer uniformiteit aan te brengen in de gehanteerde heffingsgrondslagen, tariefstructuur, tariefdifferentiatie en kostentoerekening. Vanwege de opkomst zijnde Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), zijn de bouwleges in deze nota heffingen nog niet nader uitgewerkt. U leest hier meer over in hoofdstuk 7.

Vergelijking met andere gemeenten

In de vergelijkingen tussen de tarieven van verschillende gemeenten blijkt dat er vaak (grote) verschillen zijn in de gehanteerde tarieven.

Er kunnen legitieme en logische redenen zijn waarom tarieven voor vergelijkbare legesproducten tussen gemeenten verschillen. Naast de verschillende grondslagen die gemeenten hanteren voor kostentoerekening, is een belangrijke mate van eigen interpretatie en toevoeging van beleidsmatige en politieke overwegingen toegestaan, waaronder eventuele kruissubsidiëring.

De verschillen in prijzen tussen gemeenten voor vergelijkbare producten kunnen hun oorsprong vinden in (een combinatie van) vier lokale omstandigheden. Dit zijn achtereenvolgens:

- Een verschil in het serviceniveau; bijvoorbeeld op het gebied van kwaliteit en frequentie van de levering;
- Een verschil in daadwerkelijke kosten; bijvoorbeeld wanneer vuilnis wordt opgehaald in een dunbevolkt gebied is dit per burger duurder dan wanneer dit wordt gedaan in een dichtbevolkt gebied;
- Een verschil in efficiency; bij de ene gemeente hebben werknemers meer tijd nodig om het product te leveren dan bij de andere;
- Een verschil in kostencalculatietechnieken; bijvoorbeeld in het toerekenen van overhead.

Deze opsomming maakt duidelijk dat er goede redenen kunnen zijn waarom er verschillen kunnen optreden tussen gemeenten. In de hoofdstukken 5 tot en met 8 is voor de daar beschreven heffingen en leges een vergelijking getrokken met de omliggende gemeenten. Een transparante manier van kostentoerekening en het bepalen van de hoogte van de tarieven gaat deze vergelijking zinvoller maken. Het wordt zichtbaar waardoor verschillen tussen gemeenten veroorzaakt worden. Dit helpt de raad bij het nemen van besluiten over de hoogte van tarieven.

3.2 Ontwikkelingen in specifieke regelgeving

Wet ruimtelijke ordening (Wro)

Met ingang van 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening in werking getreden. Hierin zijn o.a. twee basisprincipes belangrijk:

- Scheiding tussen beleid en in normstelling;
- Verantwoordelijkheden en bevoegdheden op het juiste niveau.

Over de gevolgen van de nieuwe wet is de gemeenteraad apart geïnformeerd. De belangrijke passage in de wet voor de leges betreft het niet op tijd vaststellen van een bestemmingsplan. Een bestemmingsplan mag niet ouder zijn dan 10 jaar. Indien deze termijn wordt overschreden vervalt de bevoegdheid tot het invorderen van leges voor onder meer bouwvergunningen die vallen binnen het desbetreffende plangebied. De gemeenteraad kan een verlengingsbesluit nemen, maar dat instrument is slechts beperkt inzetbaar.

Op 1 juli 2013 dienen er voor het gehele grondgebied van de gemeente up-to-date bestemmingsplannen te gelden.

Omgevingsvergunning

Het project Omgevingsvergunning is een van de speerpunten binnen de modernisering en vereenvoudiging van de nationale wet- en regelgeving, en past in het voornemen van het kabinet de dienstverlening van de overheid te verbeteren en tegenstrijdigheden in voorschriften terug te dringen. De Omgevingsvergunning is een geïntegreerde vergunning voor de clusters bouwen, wonen, monumenten, ruimte, natuur en milieu. De coördinerende wet (de Wabo) zal naar verwachting per 1 januari 2010 van kracht worden. Het ontwikkelen van de nieuwe Omgevingsvergunning kent volgens het ministerie van VROM vier hoofddoelstellingen:

- Het verminderen van de administratieve lasten voor burgers en bedrijven;
- Het verbeteren van de dienstverlening door de overheid;
- Het verkorten van procedures;
- Een betere afstemming van voorschriften.

Naar verwachting heeft het doorvoeren van een verregaande integratie van het vergunningenproces gevolgen voor de inrichting van de bedrijfsprocessen en bedrijfsvoering van gemeenten, provincies, milieudiensten en andere betrokkenen bij het vergunningenproces. Hier wordt nader op ingegaan in hoofdstuk 7 over bouwleges.

Verbreiding riolheffing

Per 1 januari 2008 is de wet Brede Watertaken (Brede riolheffing) van kracht. De gemeente krijgt hiermee niet alleen de verantwoordelijkheid voor de afvoer van het vuile riolwater en het regenwater, maar voor het eerst ook voor de aanpak van de grondwaterproblemen in het stedelijk gebied. Dit is in het Gemeentelijk Rioleringsplan 2007-2011 al aangekondigd.

Dit betekent voor gemeenten dat zij extra afvoervoorzieningen moeten realiseren die ingepast moeten worden in het stedelijk gebied; deze maatregelen worden vervolgens opgenomen in het gemeentelijk rioleringsplan. De kosten van de extra taken mogen begrepen worden in de calculatie van een verbreed (= inclusief gemeentelijke watertaken) gemeentelijke riolheffing.

De wijzigingen met betrekking tot de gemeentelijke belastingheffing zijn in de nieuwe wet beperkt. De kosten die in het verleden werden toegerekend aan de riolering, mogen ook volgens de nieuwe wet worden toegerekend. Daarnaast mogen de gemeenten de kosten verhalen die zij moeten maken voor de grondwatertaken. Om dit via een bestemmingsheffing te realiseren is in de wet de mogelijkheid opgenomen om het riolrecht (huidige situatie) om te zetten in een riolheffing (nieuwe situatie). Uiterlijk 1 januari 2010 moeten de gemeente over naar een riolheffing.

In de nieuwe wet wordt tevens toegestaan om twee riolheffingen toe te passen. Één voor de kosten van de afvoer van vuilwater en één voor de kosten van afvoer van het hemel- en grondwater. Een en ander is ook in overeenstemming met de afspraken, zoals deze zijn opgenomen in het collegeakkoord. Omdat in Zoetermeer al sprake is van een gescheiden riolstelsel is de splitsing van de kosten voor de twee verschillende heffingen relatief eenvoudig te maken. In december 2008 is, conform het collegeakkoord besloten tot het invoeren per 1 januari 2009 van een heffing voor vuilwater (per aansluiting) en voor schoonwater (naar WOZ-waarde). In hoofdstuk 5 riolheffing staat dit weergegeven.

Verpakkingenakkoord.

Volgens recente afspraken krijgen gemeenten de kosten vergoed voor het gescheiden inzamelen van kunststofverpakkingsafval, zoals PET-flesjes en flacons. Daarnaast ontvangen de gemeenten voorlopig een extra bijdrage voor de afvoer van glas en papier. De VNG, het bedrijfsleven en het ministerie van VROM zijn het ook eens over een vergoeding voor kunststof verpakkingsafval dat na scheiding is verkregen en de voorwaarden daarvoor. Het verpakkingenakkoord koppelt verpakkingsafval en zwerfafval. De afspraak is dat gemeenten de kosten voor het opruimen en inzamelen van het afval tot uitdrukking mogen brengen in de afvalstoffenheffing. Op 1 oktober 2008 heeft de Tweede Kamer echter een amendement aangenomen waardoor deze afspraak niet kan worden nagekomen. De Tweede Kamer is van mening dat de kosten niet mogen worden afgewenteld in de afvalstoffenheffing. De gemeente Zoetermeer gaat er echter vanuit dat een deel van het zwerfafval gerekend kan worden tot huishoudelijk afval. Dit staat uitgelegd in hoofdstuk 6 afvalstoffenheffing.

3.3 Ontwikkelingen OZB

Macronorm OZB

In het Bestuursakkoord tussen het Rijk en de VNG zijn de afspraken gemaakt met betrekking tot het gemeentelijk belastinggebied. Met name het vervallen van de limitering van de OZB per 1 januari 2008 springt in het oog. Om te voorkomen dat het loslaten van de limitering tot een onevenredige lastenstijging zal leiden zijn afspraken gemaakt over het instellen van een macro-norm en van een correctiemogelijkheid via het Gemeentefonds. In de meicirculaire van de algemene uitkering uit het Gemeentefonds wordt jaarlijks de macronorm bekend gemaakt. De jaarlijkse stijging van de OZB-opbrengst moet op macroniveau, voor alle gemeenten in totaliteit, binnen deze norm blijven. In het bestuursakkoord is opgenomen dat bij overschrijding eventueel het gemeentefonds wordt gekort.

Verbreiding belastinggebied

Een autonome gemeente moet de financiële armslag hebben om zelf haar keuzes te maken: welk maatschappelijk vraagstuk verdient prioriteit? Afgelopen jaren is die financiële ruimte juist minder geworden. Het eigen belastinggebied –op Europees niveau gezien al bijzonder laag – is verder afgenomen. Voor hun inkomsten zijn gemeenten afhankelijker geworden van het gemeentefonds en specifieke uitkeringen. De inkomsten van gemeenten bestaan in volgorde van omvang uit specifieke uitkeringen (zoals het Inkomens- en het Werkdeel van de WWB), de algemene uitkering uit het gemeentefonds en eigen belastinginkomsten.

Het gebruikersdeel van de onroerendzaakbelasting (OZB) is door het Rijk in 2006 afgeschaft. Als belangrijke reden voor inperking van de OZB is de stijging van deze gemeentelijke belastingen aangevoerd. De OZB moest worden beperkt door het gebruikersdeel af te schaffen, terwijl het eigenarendeel werd gemaximeerd.

Met 45% vormen specifieke uitkeringen inmiddels de grootste inkomstenbron van het lokaal bestuur! Het aandeel gemeentefonds is 35%. Een vijfde deel bestaat uit eigen inkomsten. Minder dan de helft daarvan ontvangen gemeenten uit hun eigen belastinggebied. Het aanvragen, beheren en vervolgens weer verantwoorden van specifieke uitkeringen en projectsubsidies vergt veel tijd. De commissie van Aartsen pleit daarom in juni 2007, bij de presentatie van haar rapport, voor een omkering. De financiële verhouding moet gekanteld: het eigen belastinggebied van gemeenten moet met 30 à 40% een substantieel deel van gemeentelijke inkomsten vormen. Vergroting van het lokale belastinggebied dient uiteraard budgettair neutraal te geschieden. Burgers en bedrijven mogen het verschuiving van gelden niet voelen in hun portemonnee. Daarnaast dienen specifieke uitkeringen als structureel instrument te verdwijnen, zoals ook aansluit bij het rapport van de commissie Brinkman. Zij moeten weer worden ingezet op de wijze waarvoor ze ooit waren bedoeld: als tijdelijke impuls om nieuw beleid op te starten. In de verhouding algemene uitkeringen uit het gemeentefonds versus specifieke uitkeringen dienen de eerste weer de boventoon te voeren.

Los van het feit dat heel wat valt af te dingen op de stelling dat gemeenten hun OZB onevenredig lieten stijgen, is de meer principiële vraag wat erop tegen is wanneer gemeentebesturen hun belasting verhogen als zij daarbij aan hun burgers kunnen uitleggen waaraan zij dat geld willen besteden. Een autonome gemeente kan in samenspraak met haar burgers besluiten om het aanbod van zorg, voorzieningen en dienstverlening te verbeteren in ruil voor hogere belastingen³. De lokale democratie biedt voldoende ruimte voor controle en het afleggen van verantwoording. Inzet van de VNG in deze discussie over het gemeentelijk belastinggebied is het bestaande belastinggebied niet kleiner te maken.

Binnen de bestuurlijke mogelijkheden om het gemeentelijk belastinggebied uit te breiden is de Zoetermeerse inzet vooral gericht op ondersteuning van de beleidslijn uit het Bestuursakkoord om het aantal en de omvang van de specifieke uitkeringen terug te dringen en deze middelen over te hevelen naar het gemeentefonds. Op die wijze wordt bestuurlijke last in verband met aparte verantwoordingen verminderd en wordt de vrije keuze van gemeentelijke politiek tot besteding van budgetten verruimd. In de laatste circulaire van de algemene uitkering is dit voornemen ook zichtbaar door de invoering van de decentralisatie-uitkering binnen de algemene uitkering. Dit zijn specifieke uitkeringen die opgenomen worden in de algemene uitkering en waarover geen financiële verantwoording hoeft te worden afgelegd aan het Rijk.

³ Een voorbeeld hiervan in Zoetermeer is het referendum over de zwembaden geweest

4 Kostendekkendheid

De toenemende vraag naar politieke en publieke verantwoording van tarieven is een belangrijke reden om over te gaan tot een beter systeem van kostprijsberekening. Dit betekent dat het tarief dat voor een product wordt gerekend op een inzichtelijke manier samengesteld moet worden uit de daadwerkelijke kosten en daarnaast uit de beleidsinhoudelijke keuzes die gemaakt worden. Kortom het maakt de afwegingen over de hoogte van tarieven inzichtelijk en daarmee het besluitvormingsproces helder.

Dit hoofdstuk geeft aan welke tarieven in deze nota onderwerp van kostendekkendheid zijn, welke kosten (soorten) worden toegerekend en welke methode gehanteerd is om de kostendekkendheid te berekenen. De resultaten van het gebruik van de (nieuwe / uitgebreidere) methode van kostprijsberekening staan in dit hoofdstuk met een korte toelichting vermeld.

4.1 Voor welke tarieven is de kostendekkendheid berekend?

In deze heffingnota wordt ingegaan op de publiekrechtelijke tarieven. Het gaat om de rechten die zijn opgenomen in de verordeningen, waaronder de legesverordening.

De berekening van de kostendekkendheid is voor deze nota uitgevoerd voor de qua omvang belangrijkste rechten. Een overzicht van de top tien van rechten die de meeste inkomsten genereren voor de gemeente is bijgevoegd in bijlage A. De overige rechten kunnen (zullen) in een later stadium worden berekend.

4.2 Methode kostentoe rekening en bepaling kostendekkendheid Zoetermeer

Voor het berekenen van de kosten, het bepalen van het tarief en het bepalen van de kostendekkendheid van een tarief heeft het ministerie van BZK de "handreiking kostentoe rekening leges en tarieven" opgesteld. Hierin staan onder andere richtlijnen opgenomen met betrekking tot de kosten die doorberekend kunnen / mogen worden in de tarieven. De handreiking is gebruikt bij deze nota. De handreiking is echter te algemeen om concreet tarieven mee te berekenen. De gemeente Zoetermeer heeft daarom een methodiek – een calculatiemodel - opgezet die de kosten- en tariefsopbouw inzichtelijk maakt. De VNG is bezig met concretisering van de "handreiking kostentoe rekening" en heeft laten weten graag het "model van Zoetermeer" daarbij te betrekken.

Het calculatiemodel doorloopt de volgende vier stappen:

1. Inventariseren van de activiteiten die ten grondslag liggen aan de dienst / het product waarvoor het tarief wordt opgelegd. Wanneer een activiteit die door de gemeente wordt uitgevoerd een direct gevolg is van de gevraagde dienst, worden de kosten van deze activiteit toegerekend;
2. Bepalen van de kosten (zowel direct als indirect) die samenhangen met deze activiteiten op begrotingsbasis (voorcalculatie). Bij het toerekenen van de indirecte kosten wordt steeds de wijze waarop de toerekening plaatsvindt, aangegeven. Hiermee is de economische kostprijs bekend;
3. In kaart brengen van beleidsfactoren en overige factoren (bijvoorbeeld wetgeving) die afwijkingen in de tariefstelling ten opzichte van de berekende economische kostprijs tot gevolg (kunnen) hebben. Een voorbeeld hiervan is het afronden op hele getallen of speciale wensen van de raad met betrekking tot de hoogte van een tarief. Ook kan sprake zijn van gemaximeerde tarieven die door de rijksoverheid zijn opgelegd.
4. De vertaling van de onder 3 genoemde factoren op de onder 2 berekende kostprijs, leidt uiteindelijk tot het tarief.

Schematisch ziet dit er als volgt uit:

1. In kaart brengen activiteiten 	2. Bepalen van directe en indirecte kosten met betrekking tot deze activiteiten (economische kostprijs bepalen) 	3. Politieke en overige factoren bepalen die invloed hebben op het tarief 	4. Bepalen tarief rekening houdend met politieke en overige factoren
--	---	---	--

Door middel van deze methodiek wordt de tariefopbouw transparanter en beter onderbouwd. Het model bestaat uit twee elementen. De kosten worden zuiverder toegerekend aan de diensten / producten (via stap 1 en stap 2). Na de vaststelling van de kosten zal worden bepaald welk tarief er gehanteerd zal worden. Naast de beleidskeuzes die de raad vervolgens maakt ten behoeve van de

hoogte van de tarieven worden transparant weergegeven (via stap 3 en stap 4). Deze nieuwe methode van toerekening kan invloed hebben op de kostendekkendheidspercentages van de producten zoals ze tot nu toe bekend waren.

Uitgangspunt in deze nota is dat alle activiteiten met bijbehorende kosten die mogen / kunnen worden toegerekend ook daadwerkelijk worden toegerekend aan een dienst of product. De controlevraag die hierbij gesteld kan worden is: "worden deze kosten ook gemaakt als het product niet aangevraagd wordt?". Door alle activiteiten in beeld te brengen en dit kunnen ook activiteiten zijn die niet op het product in de begroting worden verantwoord, kan het voorkomen dat de toegerekende kosten hoger zijn. Dit heeft niet direct een gevolg voor de gehanteerde tarieven. Door middel van beleidskeuzes kan eventueel het tarief lager worden vastgesteld dan de kostprijs. Dit is bijvoorbeeld gebeurd voor de gehandicaptenkaarten, waarvoor is vastgesteld door de raad dat het tarief maximaal 50% kostendekkend mag zijn. Daarnaast is voor een aantal specifieke legesproducten regelgeving van toepassing die van invloed is op de te heffen leges. Het gaat hier om gemaximeerde of anderszins gereguleerde tarieven. Dit geldt voor onder andere paspoorten en ID-kaarten.

De hierboven beschreven methode wordt voor een aantal tarieven nader uitgewerkt in de hoofdstukken 5 tot en met 8.

4.3 Welke kosten worden meegenomen bij de bepaling van het tarief?

In de "handreiking kostentoe rekening leges en tarieven" staat aangegeven welke kosten mogen worden toegerekend aan de verschillende door de gemeente geleverde producten en diensten. Uitgangspunt hierbij is dat gekeken wordt naar de activiteiten die de gemeente specifiek uitvoert voor het gevraagde product / dienst. Alleen de kosten van die activiteiten mogen worden toegerekend. Het gaat zowel om de directe als de indirecte kosten van deze activiteiten.

Kosten die niet mogen worden doorbelast

In de handreiking van het ministerie staan ook een drietal soorten kosten die niet mogen worden meegenomen in de tarieven van diensten / producten. Het gaat om kosten van:

- Beleidsvoorbereiding;
- Toezicht en controle (met uitzondering van oplevercontrole);
- Algemene inspraak-, bezwaar- en beroepsprocedures.

De kosten voor deze activiteiten worden als niet-specifiek gezien voor de activiteiten. Het zijn kosten die gemaakt worden voor het algemeen belang. Deze kosten worden gemaakt voor het algemeen belang en niet voor het specifiek aangevraagde product. Er dient geen belemmering te zijn om bezwaar of beroep in te stellen.

Bijzondere kosten

Er zijn ook nog enkele specifieke kostensoorten die meegenomen mogen worden bij de bepaling van de hoogte van de tarieven. Deze lijken misschien iets minder voor de hand liggend en worden daarom hieronder uitgewerkt.

- Kosten voor toekomstig onderhoud (egaliseringsreserve); het is gemeenten toegestaan een voorziening te vormen in verband met aanwijsbare, toekomstige verplichtingen direct gerelateerd aan het betreffende legesproduct, zoals groot onderhoud riolering. De storting in deze voorziening mag als kosten worden beschouwd, terwijl de feitelijke uitgaven pas later plaatsvinden. Dit principe wordt door de gemeente Zoetermeer toegepast bij het rioolrecht;
- Compensabele BTW; met betrekking tot de heffing van BTW is sprake van een bijzonderheid binnen de bepalingen rondom kostendekkendheid. In de wet op het BTW-Compensatiefonds (BCF) wordt aangegeven dat BTW-kosten die in eerste instantie worden gemaakt, maar via het BTW-Compensatiefonds kunnen worden verrekend, toch als kostencomponent mogen worden opgevoerd in legestarieven voor zover het compensabele activiteiten (directe overheidstaken) betreft. De Gemeente Zoetermeer neemt **vanaf de start van het BCF in 2003** deze kosten mee bij de bepaling van de hoogte van de kosten (economische kostprijs). Door de wetgever is deze mogelijkheid gegeven, omdat de algemene uitkering is gekort om het BCF te voeden. Als de gemeentelijke tarieven verlaagd zouden moeten worden, omdat de BTW geen kostenpost meer zou zijn, is de gemeente twee keer inkomsten kwijt. Met de wetgeving per 1-1-2003 (invoering BCF) is dit voorkomen. Bij het in beeld brengen van de gevolgen van de invoering van het BCF is besloten om de gecompenseerde BTW te blijven meenemen bij de bepaling van de kosten van het tarief. In deze nota wordt dit nogmaals bevestigd.
- Kapitaallasten; bij het bepalen van de kosten voor een tarief, mogen ook fictieve kapitaallasten worden meegerekend. Wanneer een investering in één keer is afgeschreven en de kapitaallasten

dus niet in de begroting staan opgenomen, mag er bij de bepaling van het tarief rekening worden gehouden met de fictieve kapitaallasten. Dit gebeurt in Zoetermeer bijvoorbeeld bij de lijkbezorgingsrechten;

- Kwijtschelding; bij het bepalen van de tarieven mag rekening gehouden worden met de kosten die door de gemeente gemaakt worden door factoren als oninbaarheid en kwijtschelding. Mensen met een minimum inkomen kunnen onder wettelijk gestelde voorwaarden kwijtschelding ontvangen van bepaalde heffingen. De gemeente Zoetermeer heeft er tot nu toe voor gekozen deze kosten niet mee te nemen in de hoogte van de tarieven, omdat kwijtschelding in Zoetermeer gezien wordt als armoedebeleid. Het armoedebeleid wordt gedekt uit de algemene middelen. In de kostenonderbouwing bij de nieuwe methodiek worden geen bedragen opgenomen voor kwijtschelding. In paragraaf 10.3 wordt nader ingegaan op kwijtschelding;
- Perceptiekosten afvalstoffenheffing en rioolheffing; de kosten voor het innen van leges en heffingen mogen meegenomen worden in de hoogte van het tarief. Aangezien binnen de gemeente Zoetermeer de OZB, de hondenbelasting, het rioolheffing en de afvalstoffenheffing via een gecombineerde aanslag worden geheven en geïnd, werden deze kosten niet toegerekend aan de verschillende tarieven. In de kostenonderbouwing bij de nieuwe methodiek worden geen bedragen opgenomen voor perceptiekosten.

4.4 Resultaten

Door de hierboven geschetste methode van kostentoerekening en bepaling van tarieven ontstaan transparantere tarieven. Voor de belangrijkste (qua omvang) leges van de gemeente is bovenstaande methode gehanteerd. De uitkomsten staan hieronder weergegeven. De kostendekkendheidspercentages zullen iets afwijken van de tot nu toe gehanteerde percentages, doordat sprake is van een zuiverder kostentoerekening.

Tarief	Kostendekkendheid % 2009	
	oude methode	nieuwe methode
Rioolheffing	42	42
Afvalstoffenheffing	92	92

(Deze tabel sluit aan bij de cijfers in bijlage C en betreffen 2009)

Het nieuwe model van kostentoerekening levert over het algemeen een lager kostendekkendheidspercentage op. Dit wordt veroorzaakt door het nauwkeuriger bepalen van de activiteiten die uitgevoerd worden in het kader van een (leges)product / dienst. Door uit te gaan van de activiteiten en niet alleen van de kosten die op een product verantwoord worden, bleken er meer activiteiten toegerekend te kunnen worden aan een specifiek product. Daardoor zijn ook de kosten van deze "extra" activiteiten toe te rekenen. Overigens geldt dit niet voor de heffingen in bovenstaande tabel. De kostendekkendheid van deze heffingen is gelijk gebleven (zie ook bijlage C). Ook voor een aantal leges van publiekszaken is het nieuwe model gebruikt. Bij het hanteren van de nieuwe methodiek van kostentoerekening voor deze leges, zijn geen nieuwe inzichten ontstaan. De verdere conclusies voor deze leges zullen in 2009 worden getrokken, wanneer alle leges van publiekszaken zijn onderzocht.

In de hoofdstukken 5 tot en met 8 staat voor de belangrijkste rechten en heffingen (rioolheffing, afvalstoffenheffing, lijkbezorgingsrechten en bouwleges) uitgewerkt en uitgelegd wat de resultaten van het nieuwe kostentoerekeningsmodel zijn, voor zover reeds bekend.

4.5 Beslispunten

Uit dit hoofdstuk komen de volgende beslispunten naar voren:

- Het model van kostentoerekening op basis van activiteiten, te benutten bij het bepalen van de kosten ter ondersteuning van de politieke afweging bij het vaststellen van de tarieven;
- De kosten van kwijtschelding niet in de kostenonderbouwing op te nemen;
- De perceptiekosten van de gecombineerde aanslag van OZB, hondenbelasting, afvalstoffenheffing en rioolheffing niet in de kostenonderbouwing op te nemen;
- Het bestaand beleid om de compensabele BTW inzichtelijk te maken in de kostentoerekening en toe te rekenen aan de tarieven te herbevestigen.

5 Rioolheffing

Doel

Het doel van de rioolheffing is het doorbelasten van de kosten van het in stand houden van het gemeentelijk rioleringsstelsel.

Heffingsmaatstaf

Het opleggen van de aanslag gebeurt momenteel op basis van het aantal kubieke meters afvalwater dat per aansluiting wordt afgevoerd. Met aansluiting wordt bedoeld een onroerende zaak (woning en niet-woning) van waaruit afvalwater direct of indirect op de gemeentelijke riolering wordt afgevoerd. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen groot- en kleinverbruik.

Per 1 januari 2008 is de Wet gemeentelijke watertaken van kracht. Naast de zuivering van huishoudelijk afvalwater en regenwaterafvoer heeft de gemeente nu ook zorgplicht voor het grondwater. Er is dus sprake van verbreding van de watertaken van de gemeente. Kosten die gemeenten voor bovenstaande taken maken, kunnen via de verbrede rioolheffing worden doorbelast. Gemeenten hebben twee jaar de tijd om het oude riolrecht om te zetten naar de nieuwe rioolheffing (dus uiterlijk per 1-1-2010).

Per 1 januari 2009 gaat de gemeente Zoetermeer dan ook over op een rioolheffing (brede rioolheffing). In het collegeprogramma 2006-2010 is afgesproken dat de heffingsgrondslag zal worden aangepast. Daarover zegt het collegeprogramma: "de heffingsgrondslag voor het riol bestaat voor 50% uit een vast bedrag per aansluiting en wordt voor 50% bepaald door de WOZ waarde van de woning. Deze differentiatie wordt in de praktijk pas doorgevoerd wanneer het bedrag van de aanslag boven de € 38 uitkomt, dus op zijn vroegst in 2009. Deze grondslag is gebaseerd op een onderscheid tussen het verwerken van schoon (regen) en vuil water (mensen en bedrijven)".

Tarief

Het tarief (2008) wordt geheven naar het aantal kubieke meters afvalwater, waarbij geldt dat voor de eerste 500m³ (kleinverbruik) een vast tarief wordt toegepast. Dit tarief bedroeg in 2008 € 37,30 per aansluiting. Voor grootverbruik geldt dat per 100m³ afvalwater een tarief van € 17,23 wordt toegepast.

Voor 2009 is de grondslag voor de heffing kleinverbruik gesplitst in vuil- en schoonwater. Het vuilwater wordt geheven door een vast bedrag van € 22,11 per aansluiting en het schoonwater wordt geheven op basis van de waarde van het onroerend goed. Het tarief is 0,0114% van de waarde. De aanslag van beide heffingen wordt opgelegd bij de gebruiker van het onroerend goed. Voor grootverbruik bedraagt het tarief € 17,51 per 100 m³ afvalwater.

Kostendekkendheid

De rioolheffing kleinverbruik is qua toepassing voor Zoetermeer een relatief nieuwe heffing. Lange tijd behoorde Zoetermeer tot de weinige gemeenten die van dit instrument geen gebruik maakte. De kosten van het onderhoud van de riolering werden uit de algemene middelen vanuit de OZB gefinancierd.

De heffing is in 2006 geïntroduceerd. Al ruim hiervoor werden de mogelijkheden van het invoeren van een aparte rioolheffing onderzocht. Het afschaffen van het gebruikersdeel van de OZB door het Rijk heeft de invoering in 2006 versneld. Het afschaffen van dit gebruiksdeel OZB werd immers niet volledig (en ook nog afbouwend) door het rijk gecompenseerd en vanuit het Rijk is er ook vanuit gegaan dat gemeenten die nog niet over een riolrecht beschikten, dat alsnog zouden invoeren om in de compensatie van wegvallende inkomsten te voorzien.

Bij de per 2006 ingestelde rioolheffing is niet direct uitgegaan van een volledige kostendekkendheid van het tarief. Uitgangspunt is dat het nadeel dat de gemeente ondervond van de rijksmaatregel (afschaffing OZB-gebruikersdeel) minimaal moest worden gecompenseerd. In 2006 is derhalve gestart met een tarief van € 7,80 per aansluiting.

In het collegeprogramma 2006-2010 is afgesproken dat in de komende jaren het tarief zal stijgen met een maximum van € 15,- per jaar per aansluiting (inclusief een gemiddelde prijsstijging van 2,5% per jaar). Het huidige tarief voor riolrecht is niet kostendekkend. De kostendekkendheid bedroeg in 2008 37%.

Wanneer we uitgaan van de kostentoe-rekeningsmethodiek zoals verwoord in hoofdstuk 4 wordt een kostendekkendheidspercentage bereikt van 33%. Dit lagere percentage komt doordat in de nieuwe methodiek extra kosten worden meegenomen zoals veegkosten.

De kosten die voor de rioolheffing meegenomen worden, zijn kosten voor dagelijks onderhoud, groot onderhoud, personele lasten. Deze kosten zijn opgenomen in het GRP (gemeentelijk rioleringsplan). Daarnaast zijn de kosten voor het straatvegen (voor 50%) en het waterbeheer meegenomen.

Toerekening veegkosten

In de begroting zijn de kosten voor het vegen van de openbare weg opgenomen. Een belangrijke reden om te vegen is beperken van de verstoppingen in het riool. Door regelmatig te vegen zijn de kosten voor het onderhoud van de kolken en riolering minder. In de handreiking kostentoe-rekening leges en heffingen van het ministerie van BZK is aangegeven dat een deel van de kosten van het vegen kan worden toegerekend aan riolering. Daarnaast wordt een deel van de kosten van het vegen veroorzaakt door het huishoudelijk afval en kan derhalve worden toegerekend aan de afvalstoffenheffing. De overige kosten zijn voor de verkeersveiligheid en de leefomgeving. Ambtelijk is bekeken welk deel van de veegkosten reëel is om toe te rekenen. Aan de gemeenteraad wordt gevraagd deze kosten in de kostenonderbouwing op te nemen.

Specifiek beleid

Met betrekking tot de rioolheffing zijn de volgende beleidskeuzes reeds gemaakt.

- Rioolheffing wordt (vanuit oogpunt van efficiency in aanslagoplegging) niet geheven op onroerende zaken in aanbouw;
- Rioolheffing wordt ook niet geheven op onroerende zaken met een WOZ-waarde tot en met € 50.000. Hierdoor wordt voorkomen dat objecten die in principe geen water "verbruiken" (zoals garageboxen, elektriciteitskastjes, etc.) een aanslag rioolheffing krijgen.

Nog te nemen beslissingen

- 50% van de veegkosten op te nemen in de kostenonderbouwing van de riolering. Zoals bij het onderdeel kostendekkendheid reeds vermeld is, kunnen veegkosten van de verharding voor een deel worden doorbelast in het tarief. Vanuit het gegeven dat Zoetermeer een gescheiden rioolstelsel heeft, is een toerekening van 50% van de veegkosten aan het rioolstelsel reëel. Immers, om het schoonwaterriool voor het hemelwater schoon te houden is het van groot belang frequent de verharding te vegen en daarmee deze kosten toe te rekenen aan de kosten van de rioolheffing. Dit betekent tevens dat de capaciteit (en daarmee de kosten) van de gemalen kleiner kan worden gehouden vanwege het gescheiden stelsel. De gemeenteraad heeft besloten deze kosten niet toe te rekenen (zie ook bijlage C).

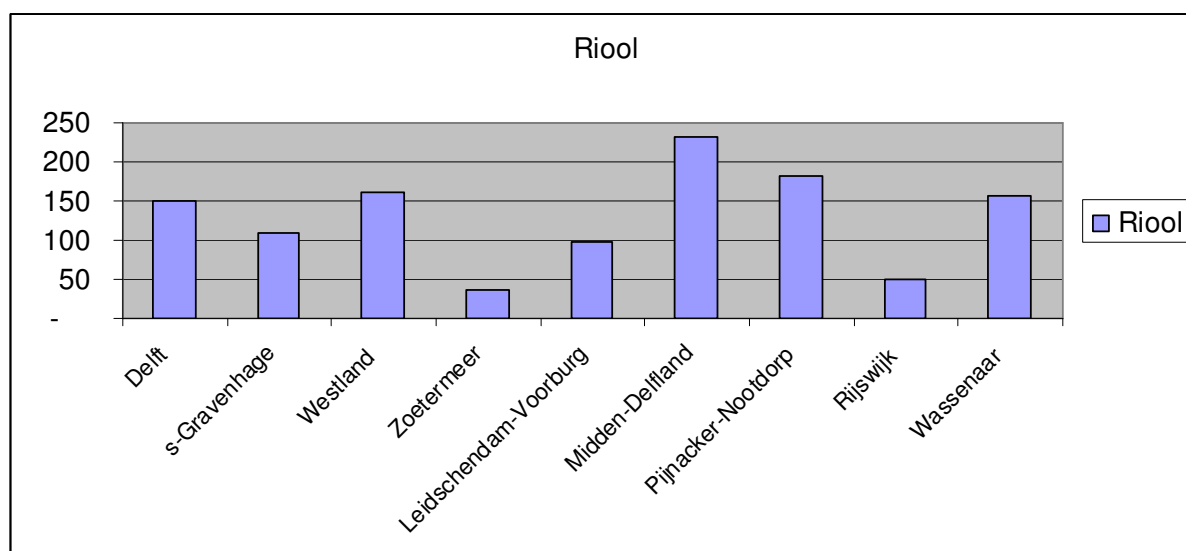
NB. In hoofdstuk 6 wordt voorgesteld 25% van de veegkosten toe te rekenen aan de afvalinzameling. De resterende 25% wordt niet toegerekend aan de kosten van riolering of afvalinzameling, aangezien deze kosten gemaakt worden in het kader van het beheer van openbare ruimten. Deze dienen uit algemene middelen gedekt te worden. Deze voorgestelde verdeling van de toerekening van veegkosten is niet voorgeschreven, maar is bekeken vanuit de Zoetermeerse praktijk. Op basis van de handreiking kostentoe-rekening is het niet toegestaan 100% van de veegkosten toe te rekenen aan afvalstoffenheffing en / of rioolheffing.

Vergelijking omliggende gemeenten

Ten opzichte van de omliggende gemeenten is de rioolheffing van de gemeente Zoetermeer laag. Dit heeft te maken met het niet kostendekkend zijn van het huidige tarief (zie ook hierboven bij kostendekkendheid). In onderstaande tabel en grafiek staan de tarieven van de omliggende gemeenten weergegeven.

Gemeente	Tarief rioolheffing 2008
Delft	149,83
Leidschendam-Voorburg	97,00
Den Haag	109,81
Westland	160,43
Midden-Delfland	232,00
Pijnacker-Nootdorp	181,00
Rijswijk	50,00
Wassenaar	156,00
Zoetermeer	37,30

Bron: Coelo

Wat komt er op ons af?

De uitgaven aan het groot onderhoud van de riolering zal de komende jaren nog oplopen. De prognoses en de financiële vertaling daarvan zijn op meerjarenbasis neergelegd in het zogenaamde Gemeentelijk RioleringsPlan 2007-2011 (GRP) van najaar 2006. In het GRP is een doorrekening van de kosten van de riolering opgenomen waaruit naar voren komt dat de jaarlijkse storting in de voorziening groot onderhoud nog een flink aantal jaren (in de laatste berekening tot en met 2020) met ruim € 300.000,- per jaar oploopt.

De kosten van deze jaarlijks oplopende storting alsmede de afbouw van de hiervoor genoemde OZB compensatie vormen met de jaarlijkse inflatie tezamen – binnen de afspraken van het collegeprogramma - de basis voor de jaarlijkse stijging van het tarief rioolrecht. De jaarlijkse stijging zal procentueel steeds kleiner zijn.

6 Afvalstoffenheffing

Doel

Het doel van de afvalstoffenheffing is het doorbelasten van de kosten, die door de gemeente Zoetermeer worden gemaakt voor de huishoudelijke afvalinzameling. Op basis van de Wet milieubeheer hebben gemeenten de wettelijke taak om zorg te dragen voor de verwijdering van de afvalstoffen, die afkomstig zijn van particuliere huishoudens. De afvalstoffenheffing wordt geheven binnen het hele gebied waar de gemeente een ophaalplicht heeft. Dat betekent dat er ook geheven mag worden wanneer er feitelijk geen afval wordt aangeboden.

Heffingsmaatstaf

De heffing wordt op basis van éénpersoonshuishoudens, tweepersoonshuishoudens en meerpersoonshuishoudens opgelegd. Daarnaast wordt een tarief geheven voor het ophalen buiten de normale inzamelingsdagen van grof afval en voor het brengen van afval naar het zelfbrengdepot.

Tarief

Het huidige tarief (2009) voor éénpersoonshuishoudens bedraagt € 235,60; voor tweepersoonshuishoudens € 263,20; voor meerpersoonshuishoudens € 275,49.

Het tarief voor het inzamelen van grof huishoudelijk afval en grof tuinafval buiten de vastgestelde ophaaldagen € 36,47 voor de eerste 2m³ afval. Voor het brengen van afval naar het zelfbrengdepot geldt een tarief van € 6,25 per zak met de uitzondering dat één zak per huishouden per dag gratis is.

Kostendekkendheid

Het tarief van de afvalstoffenheffing is voor 92% kostendekkend (2008).

Wanneer we uitgaan van de kostentoekeningssystematiek zoals verwoord in hoofdstuk 4 wordt een kostendekkendheidspercentage bereikt van 88%. Dit verschil wordt verklaard doordat meer kosten kunnen worden toegerekend aan afvalstoffenheffing dan tot nu toe gedaan werd. Het gaat hier om 25% van de veegkosten (zie ook hoofdstuk 5), kosten voor het ruimen van huishoudelijk zwerfafval en kosten voor het legen van prullenbakken.

Op 1 oktober 2008 heeft de Tweede Kamer een amendement aangenomen waarin staat dat niet alle kosten van het verwijderen van zwerfafval mogen worden afgewenteld in de afvalstoffenheffing. Dit betekent dat niet alle kosten voor het verwijderen van zwerfafval mogen worden toegerekend aan het tarief afvalstoffenheffing, maar alleen de kosten van het huishoudelijk afval (de wet is ongewijzigd door de eerste kamer aangenomen).

De kosten betreffen voornamelijk inzamelingskosten (huishoudelijke afval, klein chemisch afval, grof vuil), verwerkingskosten en kosten voor minicontainers en zelfbrengdepot. Daarnaast kunnen de kosten voor het straatvegen gedeeltelijk worden doorbelast, evenals de kosten ten behoeve van het huishoudelijk zwerfafval en het legen van prullenbakken (zie ook het onderdeel specifiek beleid).

Specifiek beleid

Reeds gemaakte afspraken

- In het collegeprogramma is afgesproken dat besparingen bij de afvalinzameling in eerste instantie worden ingezet om de afvalstoffenheffing te verlagen voor de één- en tweepersoonshuishoudens.

Nog te nemen beslissingen

- De veegkosten voor 25% op te nemen in de kostenonderbouwing van de afvalinzameling. Een deel van de veegkosten heeft te maken met het opruimen van huishoudelijk afval. Aangenomen wordt dat ongeveer 25% van de veegkosten hiermee te maken heeft. Voor een nadere toelichting op het toerekenen van veegkosten wordt verwezen naar hoofdstuk 5 rioolheffing;
- De kosten voor het verwijderen van huishoudelijk zwerfafval en het legen van prullenbakken op te nemen in de kostenonderbouwing van de afvalinzameling.

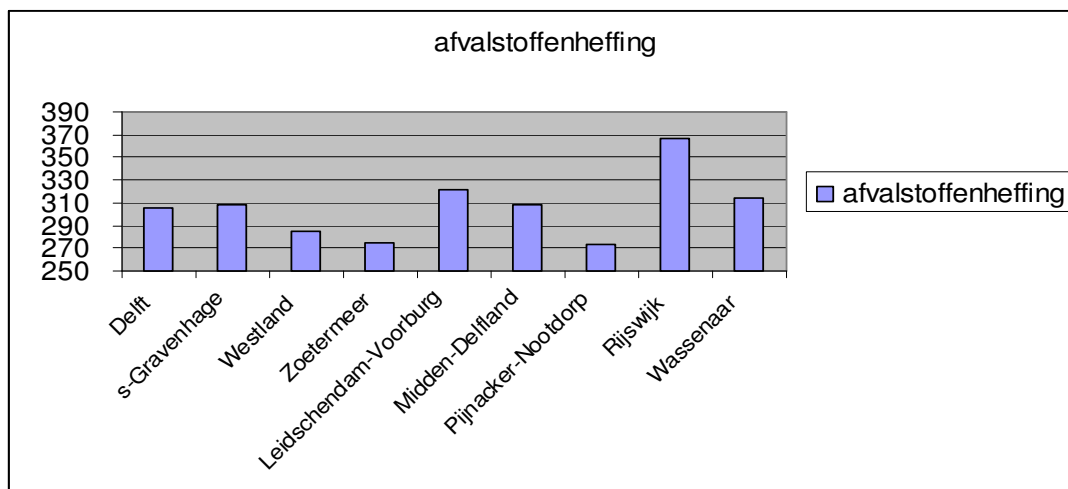
Bovenstaande keuzes (uitbreidingen van de toegerekende kostenposten) hebben tot gevolg dat bij een gelijkblijvend tarief de kostendekkendheid zal dalen, zoals zichtbaar is gemaakt bij het onderdeel kostendekkendheid. De gemeenteraad heeft besloten deze kosten niet toe te rekenen (zie ook bijlage B en C).

Vergelijking omliggende gemeenten

Ten opzichte van de omliggende gemeenten is het tarief voor de afvalstoffenheffing van de gemeente Zoetermeer laag.

Gemeente	Tarief afvalstoffenheffing meerpersoonshuishoudens 2008
Delft	304,94
Leidschendam-Voorburg	321,00
Den Haag	309,00
Westland	284,88
Midden-Delfland	309,00
Pijnacker-Nootdorp	274,00
Rijswijk	367,00
Wassenaar	314,00
Zoetermeer	275,49

Bron: Coelo

Wat komt er op ons af?

Verpakkingenbelasting

De Vereniging Nederlandse Gemeenten heeft op 27 juli 2007 een raamovereenkomst gesloten met de minister van VROM en de verpakkingindustrie over de aanpak van het zwerfvuil en de daaruit voortvloeiende inzameling van verpakkingafval. In deze overeenkomst zijn (financiële) afspraken gemaakt voor de inzameling van verpakkingmateriaal uit huishoudens. Conform de raamovereenkomst heft de Belastingdienst vanaf 1 mei 2008 een belasting bij het verpakkende bedrijfsleven. In totaal moet er per jaar € 365 miljoen aan verpakkingenbelasting worden opgebracht. Daarvan gaat € 250 miljoen naar algemene middelen van het Rijk en wordt € 115 miljoen gestort in het Afvalfonds. Het Afvalfonds wordt beheerd door de overheid en het bedrijfsleven.

Het geld uit het fonds wordt aan de volgende activiteiten besteed:

- Eenmalige projecten voor bestrijding van zwerfafval;
- Inzameling van verpakkingmateriaal (papier, glas, metaal, hout en ook plastic);
- Eenmalige communicatie – acties – naar burgers om het scheidingsgedrag te bevorderen.

Indien de gemeente een van de activiteiten gaat uitvoeren kan daarvoor een vergoeding/subsidie worden ontvangen. Daarnaast ontvangt de gemeente een bijdrage in de verwerkingskosten voor glas en papier. Deze bijdrage is betrokken bij de bepaling van de tarieven afvalstoffenheffing 2009. De afgesproken maatregelen moeten uiteindelijk leiden tot minder afval dat wordt ingezameld bij het restafval (grijze container). Indien zich dat voordoet zal dit leiden tot lagere verwerkingskosten en dit zal een doorwerking hebben in de tarieven voor de afvalstoffenheffing.

Voor wit & bruingoed geldt op dit moment een verwijderingsbijdrage die burgers bij aanschaf van apparatuur betalen, die volledig ten goede komt aan het bedrijfsleven. De brancheorganisatie NVRD (Nederlandse Vereniging van Reinigingsdirecteuren) heeft een rechtzaak lopen om een deel van de opbrengsten voor de inzamelkosten van de gemeenten te bestemmen.

7 Bouwleges

Doel

De bouwleges worden geheven ter dekking van de kosten die gemaakt worden voor de afhandeling van een aanvraag voor een bouwvergunning.

Heffingsmaatstaf

De bouwleges worden geheven door middel van een percentage over de bouwkosten. De bevoegdheid is gebaseerd op artikel 229 van de Gemeentewet in combinatie met artikelen uit de Woningwet, Wet Ruimtelijke Ordening en de Monumentenwet.

Tarief

Voor de lichte bouwvergunningen is het tarief 1,2 % van de geraamde bouwsom met een minimum van € 239,68. Voor de reguliere bouwvergunning is het percentage 1,7%.

Sinds 1 december 2008 is het mogelijk zogenaamde flitsvergunningen te verstrekken voor de realisatie van dakkapellen. Vooralsnog wordt hetzelfde tarief gebruikt als voor een lichte vergunning.

Kostendekkendheid

De bouwleges 2008 zijn voor 115% kostendekkend. Dit is berekend, net als bij de andere tarieven, op begrotingsbasis.

De bouwvergunningen worden met ingang van 1 januari 2010 (in juli 2008 heeft de minister van VROM tot een jaar uitstel besloten) onderdeel van de integrale vergunning, die verstrekt zal worden in het kader van de WABO (omgevingsvergunningen). Inzet is om in Zoetermeer per 1 januari 2009 zoveel mogelijk volgens de voorgenomen wet te werken. In het kader van de voorbereiding op deze nieuwe wetgeving zijn de processen voor de nieuw te verstrekken vergunning in beeld gebracht. Op dit moment is het echter nog te vroeg om de kosten in relatie met deze activiteiten te brengen. De nieuwe methodiek is voor de bouwleges dan ook nog niet gehanteerd. In 2009 volgt de concrete uitwerking in uren, activiteiten en kosten. Daarom brengen we de kostendekkendheid in deze nota niet in beeld vanuit de activiteiten, maar vanuit de totale kosten die in de begroting zijn opgenomen.

Specifiek beleid

Beleidsoverwegingen

De ontwikkeling van de wet Wabo en de daaruit voortvloeiende veranderingen in de processen zijn volop in ontwikkeling. Pas in 2009 is er meer duidelijkheid over de activiteiten die uitgevoerd moeten worden in het kader van de nieuwe Wet Wabo. Ook de activiteiten voor het verstrekken van een bouwvergunning zullen volgend jaar nader worden bekeken. Tevens zullen de beleidsmatige keuzes gemaakt moeten worden als alle activiteiten in beeld zijn. Deze keuzes die in 2009 gemaakt moeten worden hebben onder andere te maken met de volgende zaken:

- Weigering van een vergunning; bij een weigering van de vergunning is er de mogelijkheid om de leges gedeeltelijk terug te geven. Er zal bekeken moeten worden of de voorwaarden en mogelijkheden om de leges terug te ontvangen in stand moeten worden gehouden. Het kan zijn dat er al veel werk is verricht op het moment dat de bouwaanvraag wordt ingetrokken. Op dat moment krijgt de aanvrager momenteel de leges terug, minus een kleine vergoeding voor administratieve kosten. Een redelijke vergoeding voor de reeds gemaakte kosten is logisch;
- Nacalculatie van de bouwkosten; de leges zijn gebaseerd op de geraamde bouwkosten. Door meerwerk kunnen de werkelijke bouwkosten fors hoger zijn. Dit betekent dat er inkomsten worden misgelopen. Door in de verordening op te nemen dat er een nacalculatie plaatsvindt kan de opbrengst geoptimaliseerd worden. Door het instellen van bijvoorbeeld een afwijkingsgrens van 5% gaat het om echte nacalculaties. Er zal nog wel bekeken moeten worden wat de consequenties voor de processen is om de nacalculatie in te voeren en of dit fiscaal-juridisch mogelijk is;
- Aftopping; de mogelijkheden en wenselijkheden bekijken voor het tot stand brengen van een maximum tarief;
- Onderscheid tussen lichte en reguliere bouwvergunning; na de invoering van de WABO moet er specifiek gekeken worden naar het onderscheid tussen lichte en reguliere bouwvergunningen. De WABO spreekt over eenvoudige en complexe vergunningen en zegt niets over het onderscheid tussen licht en regulier dat thans wordt gebruikt.

Bij de uitwerking in 2009 van de bovenstaande beleidsoverwegingen zal rekening gehouden worden met het Model Transparantie Bouwgerelateerde Leges. Het model beveelt aan, in de tariefstelling voor de bouwleges per product onderscheid te maken in verschillende bandbreedten van bouwsommen en bij deze bandbreedte passende leges te heffen. Dit is overigens geen verplichting; het model is een slechts een hulpmiddel om te komen tot een landelijk eenduidige en transparante systematiek voor het heffen van gemeentelijke leges voor aanvragen in het kader van bouwen en slopen. De aanbevolen tariefstructuur zoals in het model uitgewerkt wordt door veel gemeenten gevolgd. In de nadere uitwerking van de tariefstructuur in de context van de WABO zal worden bekeken hoe een en ander vorm kan krijgen bij de opbouw van de nieuwe tarieven. Het ligt voor de hand in deze context te overwegen om ook de teruggave bij weigering of intrekking van de aanvraag te relateren aan de bedoelde bandbreedtes.

Nog te nemen beslissing

- In 2009 de kostentoe rekening bouwvergunningen uit te werken.

Vergelijking omliggende gemeenten

Voor het zesde jaar op rij heeft de Vereniging Eigen Huis (VEH) in samenwerking met Adviesbureau Bouwleges.nl de bouwleges in Nederland onderzocht. Hiertoe zijn voor de (deel)gemeenten die in beschouwing zijn genomen (458 in totaal) de kosten van de drie veel voorkomende bouwvergunningen onderzocht. De resultaten daarvan zijn door de VEH in een 'nationale' ranglijst gepubliceerd, waarbij geldt hoe hoger op de ranglijst des te duurder:

- de bouwvergunning tot € 10.000 (excl. BTW en incl. welstand) plek 253,
- de bouwvergunning tot € 45.000 (excl. BTW en incl. welstand) plek 334,
- de bouwvergunning tot € 130.000 (excl. BTW en incl. welstand) plek 298.

Ter vergelijking zijn onderstaande de plekken van een aantal van de ons omringende gemeenten op deze ranglijst weergegeven;

Gemeente	Ranglijst bouwvergunning € 10.000	Ranglijst bouwvergunning € 45.000	Ranglijst bouwvergunning € 130.000
Zoetermeer	253	334	298
Delft	201	193	153
Den Haag	455	360	342
Gouda	130	111	115
Leiden	458	390	288
Leidschendam-Voorburg	293	240	242
Pijnacker-Nootdorp	204	130	123
Rijnwoude	134	89	30
Rotterdam	196	323	201
Waddinxveen	81	306	338
Zoeterwoude	325	456	456

Bron: Vereniging eigen Huis, 7 augustus 2008

Uit het onderzoek komt tevens naar voren dat de gemiddelde hoogte van de bouwleges in Zoetermeer voor de drie veel voorkomende bouwvergunningen (ruim) onder het gemiddelde van Zuid-Holland en Nederland als geheel ligt.

Op grond van bovenstaande mag dus de conclusie getrokken worden dat Zoetermeer op het gebied van bouwleges goed scoort ten opzichte van de ons omringende gemeenten.

8 Lijkbezorgingsrechten

Doel

Het doel van de lijkbezorgingsrechten is het doorbelasten van de kosten van begraven en van aanleg en onderhoud van de begraafplaatsen.

Heffingsmaatstaf

De rechten worden geheven voor het gebruik van de begraafplaats en voor het verlenen van diensten in verband met de begraafplaats. De huidige basis voor de heffing zijn de rechten op een graf, het begraven, het bijzetten van asbussen en urnen, onderhoud grafbedekking, het tussentijds ruimen en het verstrooien van as.

Naar aanleiding van het schrijven van deze nota heffingen en het onderzoek naar kostendekkendheid dat in het kader daarvan gedaan is, zijn de tariefstructuur en de heffingsmaatstaven bekeken. In onderstaande paragrafen wordt hier nader op ingegaan.

Tarief

Bij de opzet van de activiteiten die worden gedaan, waar tegenover de lijkbezorgingsrechten staan, is gebleken dat deze kostenopbouw sterk afwijkt van de huidige berekening van het recht. Daarom wordt een andere tariefsopbouw onderzocht. Een tariefopbouw waarbij het oorzakelijk verband tussen de kosten en de tarieven logischer en voor de gebruikers herkenbaarder is.

Er wordt in de nieuwe structuur rekening gehouden met 5 hoofdkostensoorten:

- Aanleggen, onderhouden en exploiteren van de begraafplaatsen ten behoeve van het afgeven van rechten voor en verhuren van grafruimten;
- Aanleggen, onderhouden en exploiteren van de begraafplaatsen ten behoeve van het afgeven van rechten voor urnengraven en urnennissen;
- Gereed maken en ruimen van graven, begeleiding van begrafenissen inclusief administratieve vastlegging van persoonsgegevens;
- Bijzetten en verstrooien van asbussen en urnen, inclusief vastlegging administratieve persoonsgegevens;
- Onderhouden van gedenkstenen, inclusief administratieve vastlegging persoonsgegevens.

Hiermee zijn de kosten in beeld gebracht. Deze basis zal gebruikt worden voor een nieuwe tariefstructuur. In de loop van 2009 zal dit worden uitgewerkt en voor besluitvorming aan de raad worden voorgelegd.

Kostendekkendheid

De kostendekkendheid van de lijkbezorgingsrechten op basis van de toegerekende kosten en opbrengsten in de begroting bedraagt in 2008 94%.

Het betreft hier voornamelijk dekking van kosten voor het graven en dichtmaken van een graf, het ruimen van een graf, het onderhoud van de begraafplaats en de toegerekende kapitaallasten.

Specifiek beleid

Reeds gemaakte afspraken

- Bij de aspecten grafrechten/huur-gebruik van het graf en het begraven zelf wordt onderscheid gemaakt tussen personen van 11 jaar of ouder, personen van 1 tot 11 jaar en personen jonger dan 1 jaar. Het tarief van personen van 1 tot 11 jaar bedraagt 50% van het tarief voor personen van 11 jaar en ouder. Het tarief voor personen jonger dan 1 jaar bedraagt 25% van het tarief voor personen van 11 jaar en ouder.

Vergelijking omliggende gemeenten

In vergelijking met andere gemeenten is Zoetermeer relatief goedkoop (bron LOB Grafkostenonderzoek). Echter deze vergelijking is voorzien van vele haken en ogen. Door de grote diversiteit van tarieven in de verschillende gemeenten is vergelijkbaarheid heel lastig. Om deze reden is in de nota geen specifieke vergelijking met andere gemeenten opgenomen.

Wat komt er op ons af?

De komende jaren zal de begraafplaats moeten worden uitgebreid. De gevolgen hiervan voor de kosten, maar ook voor de inkomsten zijn nog niet volledig in beeld. Het komende jaar zal dit nader worden uitgewerkt.

9 OZB

Naast de heffing van de rechten voor publiekrechtelijke diensten en producten ter dekking van de kosten die voor deze dienstverlening worden gemaakt, heft de gemeente ook belastingen. De belastingen zijn, in tegenstelling tot de leges, niet ter dekking van een specifieke dienstverlening, maar zijn ter dekking van de algemene lasten van de gemeente. De opbrengsten komen ten goede van de algemene middelen. De belangrijkste gemeentelijke belasting is de OZB.

Doel

De heffing is, naast de Algemene Uitkering uit het Gemeentefonds, een algemene inkomstenbron om het gemeentelijke voorzieningenniveau te kunnen bekostigen.

Grondslag voor de heffing

De grondslag voor de heffing is de waarde van de onroerende zaken binnen de gemeentegrenzen. Daarbij is er onderscheid gemaakt tussen:

- Eigenaren van woningen;
- Gebruikers van niet-woningen;
- Eigenaren van niet-woningen.

Door de VNG en het Rijk zijn in het bestuursakkoord afspraken gemaakt over de stijging van de totale opbrengst van de OZB in Nederland. Jaarlijks wordt het percentage waarmee de OZB landelijk mag stijgen bekend gemaakt in de meicirculaire van de algemene uitkering uit het Gemeentefonds. Het percentage voor 2009 is vastgesteld op 4,99%.

Met ingang van 1 januari 2009 wordt het tarief voor de OZB niet meer bepaald op basis van de waarde-eenheid van € 2.500, maar is de grondslag een percentage van de waarde van de onroerende zaak. Als voorbeeld betekent dit dat het tarief van 2008 van € 3,74 per € 2.500 wordt omgezet in 0,1496% van de waarde.

Uitvoeringsaspecten

De waarde van het onroerend goed wordt jaarlijks herzien. De waarde met als peildatum 1 januari 2008 is de basis voor de aanslag 2009. Uitgangspunt is dat de hertaxatie voor de gemeente budgettair neutraal verloopt. Dat wil zeggen dat bij hogere waarde de tarieven zullen worden verlaagd. Omgekeerd uiteraard ook. Naast de betaaltermijnen van één en drie maanden is er de mogelijkheid van een automatische incasso van zes maanden. De aanslagen worden opgelegd in februari. Op hetzelfde aanslagbiljet staan ook de aanslagen hondenbelasting, afvalstoffenheffing en het rioolrecht.

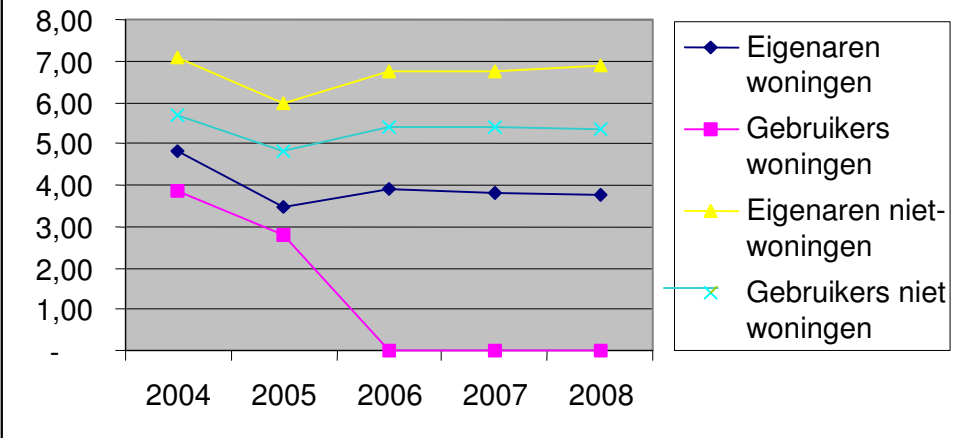
Opbrengsten in begroting 2009

	Opbrengst *€ 1 mln.	percentage
Eigenaren woningen	17,0	59,4%
Eigenaren niet woningen	6,7	23,4%
Gebruiker niet woningen	4,9	17,2%
Totaal	28,6	100,0%

Ontwikkeling tarieven 2004 - 2009

Ontwikkeling tarieven 2004 - 2009	2004	2005	2006	2007	2008	2009
OZB (tarief per eenheid)	2.268	2.268	2.500	2.500	2.500	%
Eigenaren woningen	4,83	3,47	3,90	3,80	3,74	0,1496
Gebruikers woningen	3,87	2,78	-	-	-	-
Eigenaren niet-woningen	7,10	5,99	6,73	6,75	6,88	0,2752
Gebruikers niet woningen	5,68	4,80	5,40	5,41	5,35	0,2140

ontwikkeling OZB-tarieven

10 Overige belastingen en rechten, kwijtschelding

Naast de belastingen en rechten die in voorgaande hoofdstukken besproken zijn, kent de gemeente Zoetermeer nog andere belastingen en rechten. In dit hoofdstuk zal kort verwoord worden om welke belastingen en rechten het gaat.

10.1 Overige belastingen

De onderstaande belastingen worden geheven door de gemeente Zoetermeer. Er zijn geen bijzonderheden te melden op het gebied van deze belastingen. Voorgesteld wordt het huidige beleid voor deze belastingen te handhaven. Voor de volledigheid worden ze hieronder genoemd en kort toegelicht.

Precariobelasting

Doel van de heffing

Het doel van deze belasting is het beperken en reguleren van het gebruik van gemeentegrond voor eigen doeleinden en het ontvangen van een vergoeding voor het gebruik van het openbaar gebied.

Grondslag van de heffing

Oppervlaktemaat of lengtemaat.

Tarief

Terras € 29,84 per m² per jaar.

Toeristenbelasting

Doel van de heffing

Toeristenbelasting wordt geheven ter zake van het verblijf met overnachten binnen de gemeente in hotels, pensions, campings etc. door personen die niet als ingezetene in de gemeente zijn ingeschreven.

Grondslag van de heffing

De belasting wordt geheven naar het aantal overnachtingen.

Tarief

Het tarief per nacht per persoon bedraagt:

Op een camping	€ 0,55
In een pension / bed en breakfast	€ 1,39
In een hotel	€ 2,80

Hondenbelasting

Doel van de heffing

Hondenbelasting wordt geheven ter zake van het houden van een hond binnen de gemeente.

Grondslag van de heffing

De belasting wordt geheven naar het aantal honden dat wordt gehouden.

Tarief

De tarieven bedragen:

Voor een eerste hond	€ 56,66
Voor een tweede hond	€ 84,59
Voor iedere hond boven het aantal van twee	€ 112,78

Parkeerbelastingen

Doel van de heffing

De belasting wordt geheven ter zake van het parkeren van een voertuig op een bepaalde plaats (maaveld parkeren), tijdstip en wijze of ter zake van een verleende vergunning voor het parkeren van een voertuig op een bepaalde plaats en wijze.

Grondslag van de heffing en tarief

De maatstaf van heffing, het belastingtarief en het belastingtijdvak zijn vermeld in de bij de verordening behorende tarieventabel. Het tarief is afhankelijk van plaats en tijdstip.

10.2 Overige rechten

Naast de rioolheffing, de afvalstoffenheffing, de bouwleges en de lijkbezorgingsrechten kent de gemeente Zoetermeer nog andere rechten. Voor deze rechten wordt voorgesteld het beleid niet te wijzigen. Het gaat (met uitzondering van de leges Publiekszaken) om qua omvang kleine opbrengstenposten. Hieronder worden deze rechten kort toegelicht.

Marktgeden

Doel van de heffing

Marktgeden worden geheven voor het hebben of innemen van een standplaats op daarvoor aangewezen dagen op het marktterrein.

Grondslag van de heffing

Het marktgeld wordt geheven naar het aantal vierkante meters van de standplaats.

Tarief

Het tarief voor de zaterdagmarkt is hoger dan het tarief op de dinsdag en vrijdagmarkten. Voor de eerste 12 m² is een minimum per dag van € 1,31 per m² (dinsdag en vrijdag) en een maximum van € 1,45 per m² (zaterdag).

Brandweerrechten

Doel van de heffing

Brandweerrechten worden geheven voor beschikbaar stellen van materiaal en diensten van de brandweer.

Grondslag van de heffing en tarief

Er worden rechten geheven voor diensten verricht door personeel en voor diensten verricht met voertuigen en ander materiaal. De diensten verricht door personeel kennen tarieven tussen de € 44,10 en € 50,00 per uur. Voor het inzetten van voertuigen en materieel gelden tarieven van € 88,20 tot € 117,65 per uur.

Leges

Gebruiksvergunningen

Eind 2008 is er een nieuw besluit brandveilig gebruik bouwwerken in werking getreden. Op grond van het nieuwe besluit zal nog slechts in een beperkt aantal gevallen een gebruiksvergunning worden verstrekt.

Doel van de heffing

Het tarief wordt geheven voor toetsen van het brandveilig gebruik van een gebouw. Met het nieuwe besluit alleen nog voor risicovolle gebouwen, zoals ziekenhuis en kinderdagverblijf.

Grondslag voor de heffing

Het tarief wordt mede bepaald door de oppervlakte van een bouwwerk.

Tarief

In behandeling nemen van een vergunning € 216,41

Gehandicaptenparkeerplaats

Doel van de heffing

Het tarief wordt geheven voor het verstrekken van een gereserveerde gehandicaptenparkeerplaats en de aanduiding van die parkeerplaats.

Grondslag van de heffing en tarief

Het tarief voor het verstrekken van een gereserveerde gehandicaptenparkeerplaats en aanduiding van die parkeerplaats bedraagt € 244,70. Daarnaast zijn er nog tarieven voor verhuizing van de parkeerplaats, kentekenwijziging

Kostendekkendheid

Voor de gehandicaptenparkeerplaats is de nieuwe methode gehanteerd voor het bepalen van de kostendekkendheid. De kostendekkendheid is 50%.

Gehandicaptenparkeerkaart

Doel van de heffing

Het tarief wordt geheven voor het verstrekken van een gehandicaptenparkeerkaart.

Grondslag van de heffing en tarief

Het tarief voor het verstrekken van een parkeerkaart bedraagt € 106,50

Leges Publiekszaken

Onder de leges van publiekszaken vallen veel verschillende leges. Het gaat om leges voor bijvoorbeeld bestuursstukken (zoals de programmabegroting), het voltrekken van een huwelijk, inlichtingen uit de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, reisdocumenten en paspoorten. Deze lijst is niet limitatief.

Voor het voltrekken van huwelijken geldt dat de tarieven verschillen per locatie en tijdstip, waarbij er ook nog sprake is van gratis huwelijken op dinsdag.

Voor bovengenoemde leges is een eerste aanzet gemaakt van de berekening van de kostendekkendheid op basis van het nieuwe model. Omdat dit model nog niet toegepast is op alle leges van Publiekszaken kan nog geen betrouwbaar kostendekkendheidspercentage op basis van de nieuwe werkwijze worden gegeven. De overige leges van Publiekszaken zullen in de loop van 2009 worden bekeken aan de hand van de nieuwe methode van kostentoe rekening. Dit kan leiden tot aanpassingen in de tarieven voor de legesverordening 2010. Deze nieuwe methode van kostentoe rekening zal inzicht geven in de kosten(dekkendheid) van de producten van Publiekszaken.

10.3 Kwijtschelding

Bij kwijtschelding is de gemeente gebonden aan rijksregelgeving. Het wel of niet toepassen van kwijtschelding wordt door de gemeente bepaald. De ontwikkelingen liggen op landelijk niveau. De laatste paar jaar wordt er hard gewerkt aan automatisering van de aanvraagprocedure en aan het onderzoeken van kwijtschelding voor ondernemers. Hieronder komen deze samen met andere onderwerpen aan bod.

Welke belastingen?

De raad bepaalt welke gemeentelijke belastingen onder het kwijtscheldingbeleid vallen. De volgende heffingen komen in Zoetermeer voor kwijtschelding in aanmerking: rioolrecht, afvalstoffenheffing, hondenbelasting (eerste hond) en onroerende-zaakbelastingen (jaarlijks raadsbesluit belastingverordeningen). Er is dus bijvoorbeeld geen kwijtschelding mogelijk voor legesdiensten, omdat hiertegenover een specifieke dienst of product staat. Uit de Coelo-lijsten blijkt dat deze keuze overeenkomt met het landelijk beeld.

Grootte groep klanten

Het is moeilijk een voorspelling te geven hoe de groep klanten zich ontwikkelt over de komende vier jaar. Het aantal mensen dat kwijtschelding krijgt is conjunctuurgevoelig. Bij een opgaande conjunctuur past bijvoorbeeld een dalend aantal kwijtscheldingen. Het vertrekpunt voor een raming zijn de bekende kwijtscheldingsgegevens van voorgaande jaren. Daaruit kan een trend worden geanalyseerd waarin vervolgens landelijke ontwikkelingen, zoals die in de huurtoeslag, worden meegenomen om het aantal klanten te bepalen. Indien de wetgeving wordt aangepast dat ook volledig gebruik kan worden gemaakt van het Inlichtingenbureau van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid zal de klantengroep worden uitgebreid. Dit staat verwerkt in de najaarsnota van november 2008 waarvoor een bedrag van € 200.000 is opgenomen.

Beleid

Er is weinig ruimte voor een gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid, omdat de normen op rijksniveau worden bepaald. Hiermee wordt voorkomen dat er sprake is van gemeentelijke inkomenspolitiek. Het bepalen van het bedrag dat iemand nodig heeft om rond te komen is een uitzondering. Binnen deze gemeente ligt dit netto besteedbaar inkomen op 100% van de bijstandsnorm (raadsbesluit van 21 april 1997), het wettelijk maximum. Volgens de COELO is er een handjevol gemeenten die gekozen hebben om met een 95% norm een minder ruim beleid te voeren. De overige gemeenten hanteren de 100% norm.

Hoe werkt de huidige aanvraagprocedure?

Mensen vragen kwijtschelding aan door het (digitale) kwijtscheldingsformulier in te vullen. Na twee keer hoeft dit formulier niet meer ingevuld te worden en krijgen ze kwijtschelding zonder een verzoek in te dienen. Omdat de persoonlijke situatie van mensen veranderlijk is, houdt de gemeente een vinger aan de pols. Eenmaal in de drie jaar doen we een lichte toetsing met een enquêteformulier waarop zeven vragen staan.

Hoe werkt de nieuwe procedure geautomatiseerde toetsing van kwijtschelding?

Het landelijke Inlichtingenbureau⁴ kan voor gemeenten geautomatiseerd toetsen of iemand die in het voorgaande belastingjaar kwijtschelding kreeg, opnieuw ervoor in aanmerking komt. Dit gebeurt door middel van bestandsvergelijking. Er komt geen aanvraagformulier kwijtschelding aan te pas. Alleen dienen de mensen maximaal één keer een verzoek ingediend te hebben. Daarna wordt door middel van bestandsvergelijking kwijtschelding verleend.

De voordelen van deze werkwijze zijn:

- Minder administratieve rompslomp voor de burger;
- Snellere afhandeling van kwijtscheldingsverzoeken;
- Goed gebruik van inkomensondersteunende maatregelen.

Eind 2008 is er een landelijke voorlichtingsbijeenkomst gehouden en stond het onderwerp op de agenda van congressen, zoals het mini-congres dat de afdeling Belastingen van Zoetermeer op 1 oktober organiseerde. Pilotgemeenten gaven voorlichting over de ins en outs van de nieuwe werkwijze.

In een memo van 11 november 2008 is de raad meegedeeld dat Zoetermeer vanaf belastingjaar 2009 gebruik gaat maken van deze dienstverlening. Daarin werd aangekondigd dat de gemeente een brief zou sturen aan iedereen die voor de aanslag van 2008 kwijtschelding heeft gekregen. Het doel van de brief was tweeledig. Aan de ene kant om te informeren, aan de andere kant om te voldoen aan de voorwaarde die het college Bescherming Persoonsgegevens heeft gesteld, namelijk dat de verzoeker toestemming geeft om te toetsen door raadplegen van gekoppelde bestanden. Eind februari krijgen de mensen bericht of ze kwijtschelding voor de aanslag 2009 krijgen. Dit moment ligt net voor de verzending van de aanslagen 2009.

Achtergrond geautomatiseerde kwijtschelding

Volgens Staatsecretaris Aboutaleb vraagt bijna de helft van de mensen die in aanmerking komt voor kwijtschelding het niet aan. Dit zou blijken uit een landelijke onderzoek. Om die mensen te helpen is een onderzoek in 2006 opgestart of en hoe ze automatisch kwijtschelding kunnen ontvangen. Uiteraard krijgen ze alleen geautomatiseerd kwijtschelding als ze daar recht op hebben. Tijdens het onderzoek is onder andere gekeken hoe er gebruik gemaakt kan worden van de IB-gegevens (Inkomstenbelasting) van de belastingdienst en de gegevens van de RDW (Rijksdienst Wegverkeer). Mondelinge informatie over kwijtschelding is in deze nieuwe werkwijze ook nog nodig. Mensen vragen geen kwijtschelding aan, omdat ze door bijvoorbeeld taalachterstand de belastingbrochure niet lezen, moeite hebben met invullen van de formulieren of omdat ze zich schamen om kwijtschelding aan te vragen. Om te voorkomen dat deze groep mensen pas bij de deurwaarder kwijtschelding aanvraagt of helemaal niet, wordt sinds maart 2008 vanuit de afdeling Belastingen mondelinge informatie gegeven in samenwerking met diverse instellingen zoals St. Piëzo, St. MOOI en ouderenadviseurs. In de praktijk betekent dit informatieverstrekking door medewerkers van de instellingen aan mensen die om wat voor reden dan ook financiële problemen hebben of het geven van voorlichting door belastingambtenaren.

Kwijtschelding voor ondernemers,

Voor zelfstandige ondernemers geldt een ander kwijtscheldingsbeleid dan voor particulieren. De gemeente Zoetermeer benut de toegestane beleidsvrijheid op het gebied van kwijtschelding voor ondernemers volledig. De achterliggende gedachte is dat ondernemers met een laag inkomen en startende ondernemers komende uit een bijstand- of werkloosheidsituatie net als andere minima in aanmerking moeten kunnen komen voor kwijtschelding van gemeentelijke belastingen. Er is alleen kwijtschelding mogelijk voor de woonlasten binnen de gemeentelijke belastingen en niet voor lasten die met de onderneming samenhangen.

⁴ Het Inlichtingenbureau ondersteunt gemeenten door bestandsvergelijkingen op allerlei beleidsterreinen uit te voeren.

Conclusies en beslispunten

In deze nota heffingen staan de kaders verwoord met betrekking tot de belastingen en rechten van de gemeente Zoetermeer. De belangrijkste uitgangspunten die gehanteerd worden voor de heffingen zijn:

- De huidige samenstelling van belastingen en rechten wordt gehandhaafd;
- In principe worden alle kosten in beeld gebracht voor een tarief;
- De kostendekkendheid voor alle rechten bij elkaar is in totaliteit maximaal 100%

Voor een aantal belangrijke rechten zijn / worden aan de hand van een nieuwe methode van kostentoerekening de tarieven bekeken. Bij dit nieuwe model van kostentoerekening wordt uitgegaan van de activiteiten die worden uitgevoerd om het product / de dienst te leveren. De directe en indirecte kosten die voor deze activiteiten worden gemaakt, worden toegerekend aan het product / de dienst. Zo wordt de economische kostprijs bepaald. Na politieke en overige afwegingen wordt vervolgens het daadwerkelijke tarief vastgesteld en de kostendekkendheid bepaald.

Aangezien er met de nieuwe kostentoerekingssystematiek sprake is van een zuiverder toerekening van kosten, is het kostendekkendheidspercentage iets lager dan bij de begroting 2009 vermeld wordt (dit is zichtbaar in de tabel in paragraaf 4.4). De methode van kostentoerekening is vooralsnog gehanteerd voor de rioolheffing, afvalstoffenheffing en een aantal leges van publiekszaken (zoals paspoorten en rijbewijzen).

De algehele conclusie van het gehanteerde model is dat het een goed bruikbaar instrument is om de kosten, het tarief en de kostendekkendheid van tarieven te bepalen.

De volgende beslispunten worden n.a.v. de nota voorgelegd:

1. Het model van kostentoerekening op basis van activiteiten, te benutten bij het bepalen van de kosten ter ondersteuning van de politieke afweging bij het vaststellen van de tarieven;
2. Bestaand beleid herbevestigen dat:
 - de compensabele BTW wordt opgenomen in de kostenonderbouwing en wordt toegerekend aan de tarieven;
 - de kosten van de riolering in twee tarieven worden doorberekend aan de gebruikers van (niet-)woningen (50% voor schoonwater en 50% voor vuilwater);
3. De perceptiekosten van de gecombineerde aanslag van OZB, hondenbelasting, afvalstoffenheffing en rioolheffing niet in de kostenonderbouwing op te nemen;
4. De kosten van kwijtschelding niet in de kostenonderbouwing op te nemen;
5. In 2009 de kostentoerekening voor bouwvergunningen en lijkbezorgingsrechten nader te onderbouwen.

Bijlage A: Top 10 rechten

	Rechten	Inkomsten	
		begroting 2008	
1	Afvalstoffenheffingen	14.323.000	incl. grofvuil, KCA etc.
2	Bouwleges	3.555.000	incl. sloopvergunningen
3	Rioolrecht	2.167.000	
4	Begrafnisrechten	578.000	incl. aankoop, afkoop, urnen, gedenk etc.
5	Paspoorten	433.000	
6	Rijbewijzen	329.000	
7	Marktgeden	157.000	
8	ID kaarten	145.000	
9	Uittreksel gem basisreg.	103.000	
10	Leges sluiten huwelijken	75.000	

Bijlage B: Model kostentoerekening afvalstoffenheffing

	Model transparantie opbouw leges en heffingen	
Cluster / Afdeling:	AIZ	
Naam product:	Afvalstoffenheffing	

1. Inventarisatie van determinanten

Activiteiten ten behoeve van totstandkoming product	Totale kosten	
Welke activiteiten worden uitgevoerd?	Per activiteit per jaar (€)	
Inzamelen restafval	€	2.231.714
inzamelen GFT-afval	€	1.290.005
Inzamelen klein chemisch afval	€	456.434
Inzamelen grofvuil	€	1.291.048
Inzamelen bouw-, sloop-, projectafval en wit en bruingoed	€	190.328
Inzamelen glas, papier en textiel	€	45.074
Handhaving	€	227.950
Zwerfafval verwijderen		-
Vegen		-
Legen afvalbakken		-
Regietaken		-
Totale kosten activiteiten (directe en indirecte kosten)	€	5.732.553
Diverse overige kosten (korte omschrijving)*	Totale kosten (€)	
Kapitaallasten	€	1.317.518
Verwerkingskosten	€	6.042.869
perceptiekosten		-
kosten van kwijtschelding		-
Totale overige kosten	€	7.360.387
BCF ('fictieve' compensabele BTW)	€	1.580.721
Totale kosten per jaar	€	14.673.661

2. Prognose en historie productiegegevens

Een persoonshuishoudens	14.964
Twee persoonshuishoudens	17.521
meerpersoonshuishoudens	19.275
som aantal huishoudens	51.760
Reële kostprijs per product o.b.v. historische productie en kosten	€ 283

3. Beleids- en/of wetgevingseffecten

Beschrijving	Oorsprong	Effect op prijs per product
Het tarief met betrekking tot de afvalstoffenheffing is onderverdeeld in een tarief voor eenpersoonshuishoudens, voor tweepersoons huishoudens en voor meerpersoonshuishoudens	Dit is tot stand gekomen bij de vorige nota heffingen in 2004	Er zijn verschillende tarieven i.p.v. een tarief
De tarieven voor meerpersoonshuishoudens zijn niet gebaseerd op de kostprijs, maar worden jaarlijks opgehoogd met het door de raad bij de legesverordening vastgestelde percentage		Een minder dan kostendekkend tarief
De afgelopen jaren zijn de tarieven voor een- en tweepersoonshuishoudens bevroren	vaststelling legesverordening 2007 en 2008	De kostendekkendheid voor meerpersoonshuishoudens is hoger dan die voor een- en tweepersoonshuishoudens.
De activiteiten vegen, zwerfafval verwijderen en afvalbakken legen zijn wel geïnventariseerd, maar de kosten hiervan worden niet meegenomen in de kostentoerekening.	vaststelling nota heffingen 2009 (februari 2009)	Deze kosten worden niet meegenomen in de kostentoerekening en niet meegenomen in het tarief.
Totale effect beleidwijzigingen		0

4. Vast te stellen prijs en percentage kostendeckendheid

Reële kostprijs per product o.b.v. activiteiten en verwachte productie	283,49
Bijstelling door beleid- of wetgeving (cijfermatig effect van blok 3 per product), meerpersoonsh	23,69
Op basis van kosten, productiegegevens en beleid gebaseerde te hanteren prijs	259,80
Werkelijk te hanteren prijs (inclusief bijvoorbeeld een afronding)	259,80
Kostendeckendheidspercentage	91,64%

5. Overzicht van aannames en toelichting op de in het model opgevoerde gegevens

Toelichting

6. Toelichting op het verband tussen de productiecijfers en de in te zetten middelen. Wat is het effect op de activiteiten en directe kosten als de productieaantallen dalen?

Toelichting

Bijlage C: Verschillen kostentoekening afvalstoffenheffing en rioolheffing

	Kostenonderbouwing	
Afvalinzameling	oud	nieuw
Inzamelen restafval	2.231.714	2.231.714
inzamelen GFT-afval	1.290.005	1.290.005
Inzamelen klein chemisch afval	456.434	456.434
Inzamelen grofvuil	1.291.048	1.291.048
Inzamelen bouw-, sloop-, projectafval en wit en bruingoed	190.328	190.328
Inzamelen glas, papier en textiel	45.074	45.074
Handhaving	227.950	227.950
Zwerfafval verwijderen		-
Vegen		-
Legen afvalbakken		-
Regietaken		-
Kapitaallasten	1.317.518	1.317.518
Verwerkingskosten	6.042.869	6.042.869
perceptiekosten (onverdeeld € 800.000)		-
kosten van kwijtschelding		-
BCF	1.580.721	1.580.721
	<u>14.673.661</u>	<u>14.673.661</u>
afvalstoffenheffing	13.450.000	13.450.000
kostendeckking	92%	92%
Kosten riolering		
Herstel kolken en kolleidingen	80.810	80.810
Kolkenzuigen	287.673	287.673
Controleren rioolputten	122.060	122.060
Herstel leidingen huisaansluitingen	36.310	36.310
Doorspuiten verstoppingen	55.780	55.780
Onderzoeken grondwater	38.000	38.000
Periodiek onderhoud: inspectie en reiniging en kleine aanpassingen	330.547	330.547
Onderhoud pompen en gemalen	482.230	482.230
Uitvoeren projecten	308.637	308.637
Vegen		-
Regietaken	270.340	270.340
Stortingen in voorziening groot onderhoud	3.865.807	3.865.807
perceptiekosten (onverdeeld € 800.000)		-
kosten van kwijtschelding		-
BCF	450.224	450.224
	<u>6.328.418</u>	<u>6.328.418</u>
rioolheffing	2.670.000	2.670.000
kostendeckking	42%	42%

Zoetermeer *steeds* ondernemend

